

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982- 1983

Nr. 14

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

10 MEI 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	435
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	435
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	443
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	444
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	444
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	457
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	457
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	458
II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	458
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	458

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 39
van 18 april 1983
van de heer A. STEVERLYNCK

Wet van 4 augustus 1978 — Uitsluiting van steunmaatregelen aan kleine textielondernemingen

Omdat de textielnijverheid als sector tot de bevoegdheid van de nationale overheid behoort, volgens de bijzondere wet van 8.8.1980 op de hervorming van de instellingen ;

Omdat de Commissie van de EG op 18.11.1981 beslist heeft dat geen alternatieve of cumulatieve steun mag worden verleend na de inwerkingtreding van het Textielplan ;

Werd aan de ambtenaren van de economische expansie Middenstand de richtlijn gegeven dat de kleine productieondernemingen van de textielsector sinds 1.3.1983 van de steunmaatregelen van de wet van 4.8.1978 zijn uitgesloten. Evenwel zijn er in het Textielplan zodanige voorwaarden voorzien dat deze kleine bedrijven ervan niet kunnen genieten, zoals o.m. wanneer de investering minder dan 1.000.000 F betreft.

Daarom zou ik willen vragen:

- 1° Is het niet logisch te mogen veronderstellen dat wanneer bepaalde textileondernemingen buiten de toepassings sfeer van het Textielplan vallen, zij wel van de wet van 4.8.1978 blijven genieten; hier kan immers praktisch van geen alternatieve of cumulatieve steun sprake zijn.
- 2° Welke is de omschrijving van de produktieonderneming van de textielsector? Is daar de confectie bijgerekend? Wordt er een onderscheid gemaakt voor spinnerijen, ververijen, weverijen, veredelingsbedrijven?
- 3° Welke voorwaarden zijn er gesteld om van de maatregelen van het Textielplan te kunnen genieten, wat betreft omvang en rechtsvorm van de onderneming? Zijn er in de organen van het ITCB vertegenwoordigers van de KMO? Wie zijn ze en wie heeft ze afgevaardigd?
- 4° Kan aan de KMO geen keuze-mogelijkheid gelaten, aangezien deze kleine bedrijven in het Europees jaar van de KMO in het belang van de werkgelegenheid moeten bevorderd worden, en dat de KMO eigenlijk ook als een afzonderlijke „sector” in de Europese politiek worden aangezien? Vallen zij aldus niet zozeer onder de benaming van staal of textielnijverheid, maar wel onder deze van „KMO” te onderscheiden naar graad én aard van de grote ondernemingen? Hebben de steunmaat-

regelen van de expansiewetgeving voor hen geen andere bedoeling, welke niet door de selectiviteit van de investering als wel door de algemeenheid van de rentevermindering ter financiële lastverlichting moet worden bepaald?

Antwoord

De textielsector, met inbegrip van het textielplan, is een louter nationale aangelegenheid.

Ongeacht de omvang van de ondernemingen uit deze sector dient dan ook verwezen naar de exclusieve bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 181
(zitting 1981-1982)
van 26 juli 1982
van de heer W. KUIJPERS

BRT- Uitzendingen door derden

Mag ik van de geachte Minister vernemen of de angekondigde stijging van de „**uitzendingen** door derden” zal doorgaan?

Zo ja, met hoeveel zenduren en op welke tijdstippen?

Mag ik tevens hiervan de volledig berekende kosten vernemen? (studiotijd, overuren van technici, **mate**riaalgebruik enzovoort inbegrepen).

Hoeveel BRT-personeelsleden zullen hierdoor een volledige dagtaak bekomen ?

Zullen zij vervangen worden door andere personeelsleden om hun huidige opdracht uit te voeren?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik meedelen dat de Vlaamse Executieve op 22 december 1982 een besluit heeft getroffen dat de zendtijd voor de derden brengt van 92 uur in 1982 op 120 uur in 1983.

Volgens het door de Raad van Beheer van de BRT goedgekeurde zendschema zal 75 % van deze zendtijd worden uitgezonden op TV 1, in het blok 19 u-19 u 45, terwijl 25 % van de zendtijd wordt uitgezonden op TV 2 na 21 u 30. Het is zeer moeilijk de totale kosten exact te berekenen.

De kostprijs 1981 voor de uitzendingen door derden, niet inbegrepen de technische faciliteiten die de BRT ingevolge artikel 29, § 6, van het BRT decreet moet ter beschikking stellen werd berekend op 460.906 F/uur. Afzonderlijk stuur ik het geachte lid wegens de omvang van de documenten, een gedetailleerde kostprijsberekening per uur uitzending.

Wel hebben de BRT-diensten uitgerekend wat, volgens hen, de personeelsinzet zou zijn voor het leveren van de in het BRT-decreet voorziene technische faciliteiten aan de derden en dit voor de 28 u TV-zendtijd in uren.

Het betrof hier 19 personen.

De beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 22.12.1982 houdt echter in dat de verwezenlijking van de bijkomende uren zendtijd dient te gebeuren binnen het bestaande personeelsbestand.

Voor het meer uitzenden van 28 u televisie in 1983, zullen dus geen bijkomende personeelsleden in dienst genomen kunnen worden.

Ik wil er trouwens aan toevoegen dat de eigen BRT programmatie TV in 1982 circa 3.572 u bedroeg. Dit betekende een verhoging met ongeveer 120 u t.o.v. 1981.

In 1983 zal de eigen programmatie waarschijnlijk nog verhogen door het toevoegen van de maandagavond op TV 2. De verhoging van de zendtijd voor derden betekent dus ongeveer 0,70% van de totale zendtijd.

Vraag nr. 28
van 24 november 1982
van de heer A. DE BEUL

CGICS — Studiebeurzen voor buitenlanders

Uit De Standaard van 22 november 1982 verneemt men dat een jonge Amerikaanse kunsthistoricus contact opnam met het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking teneinde hulp te verkrijgen bij zijn opzoekingen i.v.m. een schilder uit de periode van de Vlaamse Primitieven.

De geachte Minister gelieve te noteren dat het hier een onderzoeker betreft die zich o.m. de moeite heeft getroost Middelnederlands te studeren. Het ligt dan eigenlijk voor de hand dat zo iemand spontaan hulp uit Vlaanderen krijgt.

Maar dit blijkt helaas niet het geval. De persoon in kwestie zou een antwoord hebben gekregen waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal hem niet kan helpen. Bovendien zou dat antwoord in een bedenkelijk soort Engels zijn geformuleerd.

Derhalve zou ik van de geachte Minister willen vernemen:

1. of de geciteerde feiten juist zijn;
2. of het Commissariaat-generaal inderdaad niet de opdracht heeft buitenlandse wetenschappers die zich bijzonder voor Vlaanderen interesseren wegwijs te maken;
3. indien dit niet de taak van het Commissariaat-generaal zou zijn, tot welke instantie deze buitenlanders zich dan moeten wenden;
4. of het in deze tijd van schrikbarende werkloosheid onder jonge academici niet mogelijk was een ambtenaar aan te werven die in staat is correct een brief in het Engels te schrijven.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen:

1. Het is inderdaad zo dat begin juli 1982 een jong Amerikaans kunsthistoricus een beursaanvraag indiende bij het Commissariaat-generaal. Daar de Vlaamse regering voor het academiejaar 1982-1983 6 studiebeurzen aanbood aan Amerikaanse studenten, moeten deze studenten via de officiële weg (via de Amerikaanse autoriteiten) een dergelijke beurs aanvragen. Op het ogenblik dat deze beurs werd aangevraagd, werden reeds 10 aanvragen via de officiële weg aan het Commissariaat-generaal voorgelegd. De aanvraag van voormelde kunsthistoricus werd echter in beraad gehouden voor het geval dat er toch nog een beurs zou vrijkomen. Betreffende kandidaat had toen reeds een jaar met een Amerikaanse beurs in België gestudeerd.
2. Toen het onmogelijk bleek betreffende kunstenaar een beurs toe te kennen zonder andere landgenoten van hem te benadelen, werd hem een brief toegestuurd waarop stond :
 - dat hij zijn aanvraag niet via de officiële weg had ingediend en dus strikt genomen niet in aanmerking kwam voor een beurs van ICS.
 - dat hij zich voor een beurs ook kon wenden tot de „Commission for educational Exchange between the USA, Belgium and Luxemburg”.
 - tot welk adres hij zich kan richten om voor een part-time job te solliciteren.
3. Daar het om beurzen gaat die door de Vlaamse regering aan de Amerikaanse overheid worden aangeboden, moet betreffende kandidaat door zijn overheid worden voorgedragen. Dergelijke aanvragen moeten in principe door de USA aan de Belgische Ambassade in Washington worden voorgelegd. Indien betreffende kandidaat dus voor een studiebeurs wil solliciteren, en reeds in België verblijft, moet hij zich wenden tot de Amerikaanse ambassade in Brussel.
4. De brief gericht aan betreffende kandidaat werd gesteld in correct Engels. Het is natuurlijk altijd zo dat een native speaker bepaalde zaken anders zou formuleren dan iemand die zich in een vertaalsituatie bevindt.

Vraag nr. 94
van 26 januari 1983
van de heer C. DE CLERCQ

BRT — Godsdienstige uitzendingen tijdens de kerstdagen

Onder de titel „Vrede aan alle verdraagzamen” meldt „Volksmacht” van 7 januari 1983 :

„Vlak voor Kerstdag blokletterde de socialistische krant De Morgen triomfantelijk (bijna juichend, zo bleek uit verdere toelichting) dat de televisie met de kerstdagen meer amusement dan godsvrucht zou brengen (of iets van gelijke strekking). Het artikel droop van anti-godsdienstig ressentiment en was een

goede illustratie van de geest van „verdraagzaamheid" die, vooral rond kerstdagen en godsdienstige feesten, in de socialistische media heerst. En inderdaad, het is geen al te godsvruchtige televisie geweest. Het tweede net bracht wel enkele gelegenheidsprogramma's. Maar eigen groot, creatief en liefst ook een beetje populair kerst-werk was er niet bij. Ik bedoel niet dat wij zaten te wachten op kerst-sentimentaliteit. Maar ik geloof dat er een onuitputtelijke schat bestaat van creatieve scheppingen die een ruim publiek kunnen boeien — en die tevens ingaan op de diepere zin van het kerstgebeuren waar zovele honderden miljoenen mensen ook in deze wereld betekenis aan hechten. En zich daar niet voor schamen. ”.

Mag ik voor de Kerstdagen van elk van de jaren 1980, 1981 en 1982 vernemen welke godsdienstige uitzendingen naar aanleiding van het feest van Kerstmis hebben plaats gehad, met vermelding van de initiatiefnemer (BRT of Derden), en de gebruikte zendtijd.

Antwoord

Ik wens het geachte lid er op te wijzen dat de Gemeenschapsminister van cultuur op geen enkele wijze enige verantwoordelijkheid draagt bij het opmaken van de TV- en radioprogramma's van de BRT.

Hiervoor is de Raad van Beheer van de BRT verantwoordelijk ingevolge artikel 2 van het decreet van 28.12.1979 houdende het statuut van de BRT, Nederlandse Uitzendingen.

Afzonderlijk bezorg ik het geachte lid een overzicht van de zuiver religieuze en/of liturgische programma's, de inhoud van de uitzendingen door derden en de volledige TV-programmering van de 23e, 24e, 25e en 26e december voor de jaren 1980, 1981 en 1982.

Dit zal hem toelaten zelf het aantal „kerstprogramma's" in de totale programmering na te gaan.

Deze werkwijze is mede ingegeven door de bedenking dat het moeilijk is een onderscheid te maken tussen de diverse wijzen waarop kerstmis in de programmering voorkomt : liturgisch, godsdienstig, traditioneel, sentimenteel, commercieel.

Vraag nr. 126
van 17 februari 1983
van de heer P. BREYNE

BRT — Brochure over sexuele opvoeding

Zoals het de geachte Minister wellicht bekend is, werd door de BRT, dienst schooluitzendingen, in november 1982 een brochure gepubliceerd als aanvulling bij de uitzending van een schoolteleviereeks over sexuele opvoeding.

Vele ouders hebben aanstoot genomen aan de al te lichtvoetige manier waarop bepaalde thema's als abortus of buitenechtelijke betrekkingen in deze brochure behandeld worden.

Zo wordt bijvoorbeeld geantwoord op de vraag „Wat moet ik met dat kind?" — waarmee een ongewenste zwangerschap bedoeld wordt — met de stelling: „dan zit er maar één ding op: het babytje in wording laten wegnemen".

Meerdere andere uitspraken gaan evenzeer in tegen de morele opvattingen van een groot deel van het Vlaamse volk, en geven trouwens weinig blijk van inzicht in de ervaringswereld van de kinderen voor wie de brochure bestemd was. Mijns inziens is de BRT als openbare instelling hierbij duidelijk zijn bevoegdheid te buiten gegaan.

Graag had ik dan ook van de geachte Minister vernomen welke maatregelen hij heeft genomen:

- om de verantwoordelijken voor deze brochure terecht te wijzen en desgevallend te sanctioneren;
- om de verspreiding van de gewraakte brochure stop te zetten;
- om een herhaling van dergelijke feiten te voorkomen.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Het incident dat zich heeft voorgedaan met deze publicatie van de brochure „School en Omroep" 1982-8319 over sexuele voorlichting werd door de Raad van Beheer van de BRT grondig besproken in zijn vergadering van 7 maart jl.

Hierbij nam de Raad van Beheer akte van de aanbevelingen van de Raadgevende Commissie voor de Schooluitzendingen die het probleem op 24.1.1983 besproken had.

Die Raadgevende Commissie was van mening dat het eerste deel van de brochure geen kritiek treft, dat het gedeelte „vragen en antwoorden" met de nodige aanpassingen in het begeleidend materiaal voor de leerkrachten maar niet in het werkboekje van kinderen mag worden opgenomen. Rekening houdend met deze aanbevelingen zou de brochure opnieuw kunnen worden verspreid.

De Raad van Beheer kwam tot het besluit dat de gemaakte fout moest worden hersteld in een herdruk van de brochure en heeft in zijn vergadering van 7 maart jl. dan ook beslist:

- dat de brochure „School en Omroep" 1982-83/9 over sexuele voorlichting overeenkomstig het akkoord bereikt in de vergadering van de Raadgevende Commissie voor de Schooluitzendingen dd. 27.1.1983, dient te worden herdrukt en verspreid;
- dat de herziene versie van bovengenoemde brochure moet worden bezorgd aan alle abonnees.

Wie verantwoordelijk is voor het zich voorgedane incident is moeilijk te bepalen. Gelet op het feit dat de opdrachten voor het aanmaken van brochures bij de Schooluitzendingen groeien uit een consensus onder de medewerkers, kan niet precies worden gezegd wie de uiteindelijke beslissing neemt.

Teneinde in de toekomst dergelijke voorvallen te vermijden zal voortaan een nieuwe werkwijze worden gevolgd om de verantwoordelijkheid voor de inhoud van de brochures beter te omschrijven.

Vraag nr. 139
van 3 maart 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Duingebied „Stampot” te Berlare — Bescherming

Dit unieke stuk duin, in het centrum van Berlare, werd op 6 november 1981, voorlopig beschermd als landschap voor een periode van 6 maanden.

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen, wat de redenen zijn, waarom dit landschap nog geen definitieve bescherming is toegewezen?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het geachte lid beweert in zijn vraag moet ik hem meedelen dat de beschermingsprocedure voor het duingebied „het Stampot” te Berlare niet op 6 november 1981 werd ingezet. Van een voorlopige klassering van dit gebied is er dus nog geen sprake.

De bescherming van dit gebied werd wel reeds uitvoerig behandeld op de vergaderingen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 140
van 3 maart 1983
van de heer D. VERVAET

Monumentenjaar — Prijzen toegekend aan laureaten

In 1976 werden een aantal steden en gemeenten laureaat in een wedstrijd uitgeschreven ter gelegenheid van het Monumentenjaar.

Het Ministerie van Nederlandse Cultuur kende een subsidie toe van 3 miljoen, te besteden aan projecten voor monumentenzorg.

Werden deze toegekende prijzen reeds uitbetaald aan de respectieve laureaten?

Zo niet, welke gemeenten of steden ontvingen alsnog niet hun prijs? Welke is hiervan de reden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag met betrekking tot de monumentenprijs, kan ik het geachte lid meedelen dat het niet juist is dat aan al de laureaten een prijs van 3 miljoen werd toegekend.

Er waren laureaten met 1, 3 en sommige met 10 miljoen frank.

Een aantal van deze prijzen werd uitbetaald.

De reden dat sommige gemeenten de principieel gekende prijs nog niet hebben ontvangen is het gevolg van het feit dat zij het restauratiedossier, waarvoor de prijs kon uitbetaald worden, nog niet hebben ingediend.

Vraag nr. 141
van 7 maart 1983
van de heer D. VERVAET

Pauwelhoeve te Galmaarden — Restauratie

Te Galmaarden-Sint-Paulus, langs de Geraardsbergestraat, staat de 18de-eeuwse Somershoeve, ook wel Pauwelhoeve genoemd.

Deze historische, maar reeds lang bouwvallige, hoeve is sinds honderden jaren het trefpunt van de jaarlijkse Pauwelfeesten.

Gezien de uiterst bouwvallige staat werd een restauratieprocedure op gang gebracht. In afwachting van een definitieve goedkeuring, worden dringende beveiligingswerken uitgevoerd.

Geruime tijd zijn er onderhandelingen geweest met de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen om het hele gebied van de Sint-Pauluskapel, met inbegrip van de aanpalende Somershoeve, als monument en beschermd gebied te klasseren.

Het ligt in de bedoeling van de huidige pachter de Somershoeve tot zijn eigendom te maken. Doch gezien het hier gaat om een beschermd goed, moet ook de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen zijn definitieve goedkeuring onder vorm van een eindverslag verlenen.

Kan de geachte Minister mij laten weten wanneer de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen dit langverwachte eindverslag zal neerleggen?

Welke zijn de moeilijkheden die de uiteindelijke beslissing in de weg staan?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat bij KB van 2 1.6.1979 de Pauwelhoeve als monument, en de onmiddellijke omgeving als dorpsgezicht beschermd werden.

De hoeve werd ondertussen reeds verkocht, en de huidige eigenaar liet in afwachting van de definitieve restauratie, dringende instandhoudingswerken uitvoeren.

Het definitieve restauratiedossier is nog niet ter advies voorgelegd.

Vraag nr. 149
van 11 maart 1983
van mevrouw G. DEVOS

Van Dalecollege te Leuven — Restauratie

Het Van Dalecollege aan de Naamsestraat te Leuven dateert van 1568-1569 en behoort met zijn kapel (157 1), bekroond door een bouwvallige klokkentoren met zijn binnenplaats afgezet door een renaissancestische portiekgalerij en de grote stadstuin tot één der merkwaardigste gebouwen van de stad.

De achtereenvolgende bezitters: stad, staat, KUL geven weinig blijk van het historisch-unieke belang en de herbruikbare waarde van dit pand.

Het gebouw is in een staat van snel verval. Op de vraag nr. 161 d.d. 25 juni 1982 van de heer Kuijpers heeft de geachte Minister geantwoord dat hij aan de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen opdracht zou geven het restauratiedossier bij voorrang te behandelen en te onderzoeken of het aangewezen is de omzendbrief in verband met dringende werken toe te passen in afwachting van de definitieve restauratie.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke thans de status quaestionis is?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Het Van Dalecollege werd bij **KB** van 26.11.1942 en 30.12.1949 als monument beschermd.

Een restauratiedossier is inderdaad op de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg in behandeling. Met de goedkeuring ervan dient gewacht omdat de ontwerper een aantal bijkomende aanpassingen dient door te voeren. Hoewel deze aanvulling beloofd werd tegen 1 november 1982, is ze nog steeds niet in ons bezit.

Ondertussen heeft de KU Leuven, eigenares, op 31 januari 1983 de toepassing van de omzendbrief voor subsidiëring van dringende instandhoudingswerken ingeroepen.

Het plaatsbezoek voor het opstellen van het Proces-Verbaal ging door op 8.3.1983. De door de KU Leuven voorziene werken konden niet aanvaard worden door de RMLZ omdat ze onvoldoende rekening hielden met de toestand van het gebouw. Het aanbrengen van gewapende plastic-folie op de bebording leek ons onvoldoende, derhalve werd overeengekomen roofing te plaatsen.

Een nieuw plaatsbezoek is voorzien zo gauw de prijs-offertes voorhanden zijn.

De RMLZ dringt ondertussen bij de ontwerper aan op het voorleggen van de op 3 1.8.1982 gevraagde aanpassing.

Vraag nr. 151 van 14 maart 1983 van de heer C. DE CLERCQ

A ncienne Belgique — Verbou wings werken

Graag bekwam ik antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de globale raming van de onkosten en de aard van de verbouwingen werken ?
2. Welke loten werden in aanbesteding gegeven en met welk ramingsbedrag?
3. Welke firma's kregen de gelegenheid voor mededinging (per lot)?
4. Welke firma's namen deel aan de aanbesteding (per lot)?
5. Welke firma kreeg de toewijzing (per lot) en ten belope van welke bieding?

Antwoord

Wegens de uitgebreidheid van het antwoord worden de gevraagde gegevens rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

Vraag nr. 152 van 21 maart 1983 van de heer M. HEUGHEBAERT

Toeristische info's — 4-taal gebruik

Het decreet houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's van 6 mei 1982 voorziet in Art. 4 F, dat de uitzendingen in het Nederlands dienen te gebeuren, behoudens uitzonderingen toegestaan door de Vlaamse Executieve. Is het dan toegestaan een mededeling van een kort toeristische kalender in de 4 volgende talen (Nederlands, Frans, Engels, Duits) uit te zenden?

Antwoord

Artikel 4, f van het decreet van 6 mei 1982 houdende erkenning en organisatie van niet-openbare radio's stelt :

Artikel 4.

„Om erkend te worden en te blijven moeten niet-openbare radio's aan de hierna volgende voorwaarden voldoen :

...
f) in het Nederlands uitzenden, behoudens uitzonderingen toegestaan door de Vlaamse Executieve”.

De draagwijdte van dit artikel was dat het Nederlands de gebruikte taal moest zijn, maar dat de Gemeenschapsminister van cultuur uitzonderingen kan toestaan die dan geval per geval moesten onderzocht worden.

Meer bepaald werd gedacht aan uitzendingen voor gastarbeiders en aan uitzendingen in toeristische centra.

Op basis hiervan lijkt het mij aanvaardbaar dat aan de kust toelating gegeven wordt aan niet-openbare radio's om zich tot de toeristen te richten in hun eigen taal voor het voorstellen van een toeristische kalender, op voorwaarde dat zulks gebeurt in de 4 talen.

Vraag nr. 154 van 29 maart 1983 van de heer A. DE BEUL

BRT — Pesterijen tegenover journalist

Op de uitzending van de documentaire reeks „De Nieuwe Orde” van Maurice De Wilde, kwamen zo-wat 2.000 brieven met reacties van kijkers binnen.

Ondanks het feit dat Maurice De Wilde en zijn collega na de uitzending van iedere aflevering de reagerende TV-kijkers via de radio van antwoord hadden gediend, werd Maurice De Wilde door de BRT-top gedwongen de 2.000 binnengekomen brieven persoonlijk en omstandig te beantwoorden.

Gelet op het vele werk dat Maurice De Wilde heeft om de twee volgende documentaire reeksen over de oorlogsperiode voor te bereiden, kunnen wij deze opdracht alleen maar beschouwen als de zoveelste pesterij ten overstaan van een verdienstelijk journalist.

De geachte Minister gelieve mij dan ook te willen mededelen welke maatregelen hij gaat nemen om dergelijke pesterijen in het vervolg te beletten.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

De BRT huldigt het principe dat elke briefschrijver recht heeft op een antwoord. Dit standpunt is ook verwoord door de Administrateur-generaal tijdens de Raad van Beheer van 5.7.1982 in een bespreking van het evaluatieverslag over De Nieuwe Orde.

Na onderzoek van de mogelijkheden om de ± 700 schriftelijke (niet anonieme) reacties op de eerste uitzending te beantwoorden, werd wetenschappelijk medewerker Ph. Van Meerbeeck hiermee belast, onder toezicht van de heer M. De Wilde. Benevens de brieven die reeds door de hiërarchie werden beantwoord dienden nog 649 correspondenten een antwoord te ontvangen.

Voor 409 brieven volstond een type antwoord; voor 217 was een inbreng van de heer De Wilde vereist.

Sommige antwoorden vereisten echter heel wat onderzoekswerk en/of leidden tot een nieuwe briefwisseling.

Naar aanleiding van de herhaling van de reeks werden tot nu toe 65 brieven ontvangen, waarvan 36 met een typebrief en 18 met een persoonlijk schrijven door de heer M. De Wilde werden beantwoord.

Het is mij niet bekend dat de heer M. De Wilde deze opdracht aanvoelt als pesterij. Het is tevens zo dat het de Raad van Beheer toekomt, in eerste instantie althans, eventuele maatregelen te treffen.

Vraag nr. 155 van 29 maart 1983 van de heer W. KUIJPERS

Zandgroevekuil „De Plas” te Rotselaar — Exploitatie

In de gemeente Rotselaar is er een strijd aan de gang om de zandgroevekuil, beter gekend als „De Plas”.

Naar het schijnt is er geen enkele concrete uitwerking, wat wanbeheer als gevolg heeft.

BLOSO en LWF blijven zich inspannen om tot een regeling te komen. Ook het gemeentebestuur wil in samenspraak tot ‘een voorstel komen wat betreft het gebruik van de plas.

Volgens een kabinetsattaché bij Openbare Werken, waren de dossiers omtrent „De Plas”, op de vooravond van de val van de regering, volledig klaar.

Mag ik van de geachte Minister vernemen.

— Of dit dossier afgehandeld is?

- Zo ja, welk de inhoud ervan is?
- Werd er in het voorjaar ‘82 een inventaris opge maakt van de goederen die voor overdracht in aanmerking komen?
- Zo ja, welke?
- Werd dit dossier op 30 juli 1982 overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap?
- Naar vernomen, werd deze overdracht op 20 augustus ondertekend door de h. Olivier, het KB wacht nu nog op de handtekeningen van de HH. Martens en De Clercq. Wanneer wordt dit getekend?
- Welke uitbatingsprocedure moet er gevolgd worden na dit KB?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de plas te Rotselaar „Toren ter Heide”, voor het ogenblik, nog steeds onder de bevoegdheid van het departement Openbare Werken valt.

De Vlaamse Gemeenschap kan dus nog niet optreden in een situatie die dringend aan sanering toe is.

Op basis van artikel 12 van de wet van 8.8.1980 zal deze plas overgedragen worden naar de Vlaamse Gemeenschap, naar analogie met het KB d.d. 12.8.1981, betreffende de overdracht van de Vlaamse Kustjacht-havens.

Gezien deze plas één van de verschillende over te dragen watervlakken is, werd in de schoot van de Vlaamse Executieve een bijzondere werkgroep opgericht, teneinde de coördinatie te verzekeren tussen de verschillende besturen, die zullen belast zijn met het beheer.

Een eerste voorstel van KB werd reeds opgemaakt en besproken in deze bij komende werkgroep.

In deze lijst van over te dragen onroerende goederen werd de plas „Toren ter Heide” te Rotselaar opgenomen.

Zo gauw deze opdracht gerealiseerd wordt, zal het BLOSO de nodige contacten leggen met de betrokken partijen, zoals de erkende watersportbonden, om tot een ernstig beheer van dit watervlak te komen, in samenwerking met de verenigingen.

Het is de bedoeling dat op deze plas enkel niet-bezodelende watersporten zouden beoefend worden.

Vraag nr. 156 van 29 maart 1983 van de heer W. KUIJPERS

Decreet over het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar — Uit voeringsbesluiten

Op 18.2.1975 werd het decreet betreffende het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar goed gestemd. Mag ik vernemen wanneer de uitvoeringsbesluiten ter zake zullen genomen worden?

Welke houding wil de geachte Minister aannemen inzake federalisering t.a.v. de unitaire, monopoliehoudende basket-, voetbal- en wielrijdersbonden?

Hoe dienen de Vlaamse sportlui zich te gedragen ten gevolge van dit decreet t.a.v. deze bondsbesturen en

de betrokken reglementering n.a.v. de volgende transitieperiode?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar (decreet van 25.2.1975) werd operationeel gemaakt bij koninklijk besluit van 24.3.1978 houdende de oprichting van de verzoeningscommissie. Dit KB bepaalt overigens dat de bepalingen van het decreet in hun geheelheid uitwerking kregen met ingang van 1 januari 1978.

Verdere belangrijke uitvoeringsbesluiten ter zake zijn de volgende :

- het KB van 8.11.1978 houdende het huishoudelijk reglement van de verzoeningscommissie;
- het ministerieel besluit van 28.9.1978 houdende de samenstelling van de verzoeningscommissie. Dit besluit werd naderhand in een lange reeks besluiten verder aangepast aan wisselende situaties;
- de KB's van 12.6.1978 en 19.6.1978 inzake de termijnen voor ontslag en verzet in de diverse bonden. Deze besluiten werden eveneens vaak gewijzigd op verzoek van de sportfederaties.

Het decreet is dus reeds 5 jaar van toepassing op alle Vlaamse onbetaalde sportbeoefenaars, ongeacht het type van sportbond (unitair of gesplitst) waarbij zij aangesloten zijn.

Uit een evaluatie is gebleken dat het decreet nu aan een herziening toe is. De studie over de modaliteiten van deze herziening is nog aan de gang.

Op de tweede vraag van het geachte lid kan ik antwoorden dat de wetgever de sportbonden geen enkele verplichting tot federalisering oplegt, voor zover deze sportbonden afzien van erkenning en subsidiëring vanwege de landelijke overheden.

In deze omstandigheden ligt het dan ook niet in mijn bedoeling op enerlei wijze te tomen aan de vrijheid van verenigingen of aan de autonomie van om het even welke organisatie.

Het principiële akkoord op de derde vraag wordt gegeven in artikel 3 van het decreet van 25.2.1975. Een meer omstandige documentatie over de ontslag- en verzetprocedures alsmede van de belangrijke wettelijke wijzigende beschikkingen, worden rechtstreeks bezorgd aan het geachte lid.

Vraag nr. 157 van 30 maart 1983 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Sportaccommodaties in ambachtelijke en industriezones — Toekenning

Begin augustus 1981 hechtte de Vlaamse Executieve haar goedkeuring aan een nota (28/12/72/ART.20-SPT-AC-AMBZ/1-4CR/5 1/MP) met betrekking tot sportaccommodaties in ambachtelijke en industriezones.

De tekst uitgaande van de Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening was een addendum bij de toelichting van art. 20 van het KB van 28.12.1972.

Graag vernam ik hieromtrent van de geachte Minister.

1. In hoeveel gevallen werden de voorwaarden, gestipuleerd in deze tekst, gerealiseerd, en welke waren deze?
2. Hoeveel gevallen werden afgewezen op basis van deze nota en welke waren ze?
3. Hoeveel beliep het totaal aantal vragen en welke waren deze?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat overeenkomstig de bepalingen van art. 20 van het KB van 28 december 1972 van de Wet op de Stedebouw, bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen ook buiten de daarvoor bestemde gebieden kunnen toegestaan worden voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied.

De beslissing welke de Vlaamse Executieve hierin heeft genomen, meer bepaald in verband met industrieterreinen, voorziet dat mits bepaalde voorwaarden, hier sportinfrastructuur toelaatbaar kan zijn.

De concrete problematiek ter zake behoort evenwel tot de bevoegdheid van mijn collega, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke ordening, landschapinrichting en natuurbehoud, aan wie dezelfde vraag eveneens werd overgemaakt.

Vraag nr. 159 van 30 maart 1983 van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Commissariaat voor Toerisme — Werking

Vornoemd commissariaat heeft als opdracht de belangen van toeristen te verdedigen.

Verscheidene klachten worden bij dit commissariaat ingediend.

Kan de geachte Minister in dit verband mij antwoorden op volgende vragen.

1. Hoeveel klachten gericht tegen reisorganisators heeft het commissariaat in 1982 ontvangen?
2. Welke maatregelen heeft het commissariaat genomen t.a.v. deze klachten?
3. Werden er tengevolge hiervan vergunningen van reisorganisaties ingetrokken?
4. In hoeverre is de werking van het commissariaat in overeenstemming gebracht met de bepalingen van de staatshervorming van 1980?

Antwoord

Aansluitend op haar vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende mededelen:

1. In 1982 heeft het Commissariaat-generaal voor Toerisme — Vlaamse Gemeenschap — ongeveer 60 klachten ontvangen van reizigers.
Volgens de algemene reisvoorwaarden van de reisorganisators worden de klachten normaal ingediend bij het reisbureau waar geboekt werd. Dat reisbureau stuurt dan de klacht door naar de reisorganisator.
Dit aantal is evenwel geen maatstaf om een inzicht te krijgen in het totaal aantal klachten, zolang er geen georganiseerd instrument bestaat of een door de overheid erkende wijze om een bezwaar in te dienen.
Niemand kan inderdaad tegenspreken dat er klachten zijn, het feit dat een privé organisatie als Test-Aankoop hieraan een uitgebreid onderzoek heeft gewijd, bewijst zulks ten zeerste.
2. De klachten die het Commissariaat-generaal voor Toerisme — Vlaamse Gemeenschap — ontvangt worden rechtstreeks overgemaakt aan de betrokken reisorganisator. Het Commissariaat-generaal voor Toerisme vraagt telkens het standpunt van de reisorganisator.
Schriftelijk wordt dan aan de klager het standpunt van de reisorganisator overgemaakt. Door toedoen van het Commissariaat-generaal voor Toerisme ontvangt de klager dus steeds een antwoord. De klager oordeelt dan zelf of het verkregen antwoord hem al dan niet voldoening schenkt. In de meeste gevallen kon een gunstig resultaat worden bekomen.
3. Door het Commissariaat-generaal voor Toerisme werden in 1982 geen administratieve sancties als b.v. intrekking genomen ten gevolge van klachten van reizigers. De interventie was meestal voldoende voor het bekomen van een resultaat.
4. Het beheer van het Commissariaat-generaal voor Toerisme kende een begin van herstructurering ingevolge de staatsvorming van 1980.
Het Commissariaat-generaal voor Toerisme is heden ondergebracht bij de directie Kunst en Toerisme.

Vraag nr. 168
van 12 april 1983
van de heer D. VERVAET

Vlaamse Gewest — Illegale handel in „zwarte” cassettes

Sinds enige tijd bestaat er een bloeiende markt van videorecorders en -cassettes. Zeventig procent van de markt wordt echter ingepikt door piraten. De gebruiker heeft twee voordelen bij een sterke ontwikkeling van de parallelle of illegale markt: hij krijgt doorgaans betere films dan de officiële producenten en verdelers bieden én daarenboven is de prijs bijzonder aantrekkelijk.

Ons land geniet dan ook de trieste faam de draaischijf

te zijn voor de illegale handel in „zwarte” cassettes.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of de Vlaamse Executieve dit probleem onderkent en of er een decreet in het vooruitzicht is gesteld om aan deze situatie te verhelpen.

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid mededelen dat het verschijnsel waarover zijn vraag handelt mij wel bekend is.

Het betreft hier inderdaad ontegensprekelijk een illegale toestand.

Ik moet er evenwel op wijzen dat de gehele materie ter zake ressorteert onder de bevoegdheid van de Minister van Justitie en dat alleen de gerechtelijke overheid gemachtigd is om vervolging in te stellen.

Vraag nr. 169
van 12 april 1983
van de heer V. ANCIAUX

Rijks- en gemeentelijk muziekonderwijs — Uitlening van instrumenten

Vele gemeentelijke muziekscholen hebben een groot aantal leerlingen, vooral dank zij de pluralistische opstelling van hun commissie van toezicht.

Spijtig genoeg dient er in vele van deze gemeentelijke scholen een wachtlijst opgesteld te worden om een instrument te leren bespelen, bij gebrek aan voldoende muziekinstrumenten. Vooral de minder rijk bevoegde kinderen lijden er onder.

Vaak kunnen de gemeentefinanciën aan dit probleem geen oplossing geven.

Sommige rijksscholen zouden vele instrumenten bezitten, die wegens de ouderdom of gewoon omdat zij in overtal zijn, niet bespeeld worden.

Mijn vraag dringt zich op: kan er geen regeling worden getroffen waardoor het mogelijk is enkele instrumenten uit te lenen aan bepaalde gemeentelijke muziekscholen die hun nood kunnen bewijzen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat alleen de Minister van Nationale Opvoeding beslist over de uitlening van materiaal eigendom van de Rijksscholen.

Persoonlijk ben ik evenwel de mening toegedaan dat deze aangelegenheid desgevallend zou kunnen geregeld worden op een gelijkaardige wijze als deze door de heer Minister Coens voorgesteld inzake het gebruik van de gebouwen.

Vraag nr. 171
van 14 april 1983
van de heer C. DE CLERCQ

Rijsel — Vlaams Huis

Mag ik vernemen:

1. Welke zijn de inkomsten en uitgaven van het Vlaams Huis te Rijsel;
2. Welke de activiteiten zijn, georganiseerd in 1982;
3. Op 25 november 1982 werd een voordrachtavond georganiseerd.
Graag vernam ik:
 - voor welk publiek deze avond werd ingericht;
 - het aantal aanwezigen (nationaliteit);
 - onkosten van organisatie ;
 - wie heeft deze onkosten budgettair gedragen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Gemeenschap geen Vlaams Huis in Rijsel bezit.

Er werden dus geen activiteiten georganiseerd in 1982.

Vraag nr. 173
van 18 april 1983
van de heer D. VERVAET

Dagbladen — Genot van officiële steun

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke dagbladen genieten van officiële steun, hoeveel deze steun bedraagt en welke de criteria zijn tot de toekenning ervan.

Antwoord

Vermits de steun aan de dagbladen door de Nationale Regering geregeld wordt, gelieve het geachte lid zijn vraag te richten aan de heer Eerste Minister.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 33
van 30 maart 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Verspreiding van reclame — Gemeentebelasting

Huis-aan-huis publiciteit is een typische vorm van verspilling van dure grondstoffen en van energie. Deze publiciteitsbladen zijn een vorm van ongevraagde levering van goederen; ze zijn milieu-vervuilend voor velen die de massa's papier uit hun brievenbussen moeten verwerken. Ze bemoeilijken de taak van de postbode bij de uitreiking van de gewone briefwisseling. Daarenboven schuimen ze de publiciteitsmarkt af voor dag- en weekbladen, die dan om te kunnen overleven beroep moeten doen op staatssteun...

Het is dan ook logisch, de uitgevers en/of verdelers van reclamebladen te verplichten een bijdrage te leveren aan de gemeenschap.

Deelt de geachte Minister deze visie?

De Minister is voor de gemeenten van het Vlaamse Gewest o.m. belast met het toezicht op het stuk van gemeentebelastingen (cfr. o.m. „Vragen en Antwoorden Senaat” nr. 23 dd. 15 maart 1983, blz. 864 en 865, vraag nr. 101 van de heer Deconinck).

Acht de Minister het geraadzaam de gemeente te adviseren een belasting te heffen op het verspreiden van deze vorm van reclame? Kan hij hen een modelreglement overmaken?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag mede te delen dat de rechtsgeldigheid van deze nieuwe belasting wordt onderzocht.

Zodra de resultaten van het onderzoek gekend zijn, zullen zij rechtstreeks aan het geachte lid worden toegezonden.

Er bestaat geen modelreglement.

Vraag nr. 34
van 14 april 1983
van mevrouw J. DELOORE-RAEYMAEKERS

Klein verlet wegens familiegebeurtenissen — Bewijzen door de werkgevers geëit

In bepaalde omstandigheden o.m. vóór een huwelijk voltrokken is, ontstaan er moeilijkheden om de hierboven vermelde getuigschriften bij de gemeentediensten te verkrijgen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of een gemeentebestuur de afgifte van dergelijke attesten afhankelijk mag stellen van :

1. de vereiste dat het huwelijk gesloten is, omdat de betrokkenen door het stuk moeten kunnen bewijzen dat ze voldaan hebben aan de voorwaarden van artikel 30 van de wet van 3 juli 1978, betreffende de arbeidsovereenkomsten, wat slechts kan bevestigd worden na de gebeurtenis;
2. de inschrijving in het bevolkingsregister van elke betrokkene, omdat ze slechts over die personen de vereiste gegevens bezit die het verwantschap kunnen aantonen?

Antwoord

Wat punt 1 van de vraag betreft, moet worden aangenomen, dat het gemeentebestuur slechts een attest kan afleveren betreffende het sluiten van een huwelijk wanneer het reeds voltrokken is.

Indien het zo is dat de gemeenten de gegevens betreffende de verwantschap slechts uit hun bevolkingsregister kunnen halen, lijkt het mij logisch dat ze het afleveren van de bedoelde attesten afhankelijk stellen van de inschrijving van de betrokkenen in het bevolkingsregister. Ik vestig er bovendien de aandacht op dat de aangelegenheid van de bevolkingsregisters behoort tot de bevoegdheid van de heer Minister van Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 35
van 14 april 1983
van de heer C. DE CLERCQ

Provincies — Subsidies aan politieke fracties

Ik zou het op prijs stellen door uw geachte tussenkomst te mogen vernemen welke subsidies door de provincies aan de politieke fracties van de Provinciale Raad worden verleend.

Antwoord

Hierbij heb ik de eer aan het geachte lid de gevraagde gegevens te verstrekken :

Provinciale toelagen aan politieke fracties in 1983 :

	Artikel	1983
Antwerpen	101/332/02	4.145.600 F
Brabant	1061332102	3.276.000 F
Limburg	106/332/1001	1.400.000 F
Oost-Vlaanderen	106/332/01	5.400.000 F
West-Vlaanderen	106/332/02	1.800.000 F

Vraag nr. 36
van 18 april 1983
van de heer D. VERVAET

Lenniksebaan te Vlezenbeek — Uitvoering werken

De werken aan de Lenniksebaan te Vlezenbeek (Brabant) zouden in 1983 kunnen worden aangevat. De kredieten zijn voorzien op de begroting voor een eerste stuk rijksweg tussen Anderlecht en Vlezenbeekstation. Voor het tweede stuk Vlezenbeekstation tot Sint-Martens-Lennik zijn er eveneens reeds gedetailleerde plannen.

De akkoorden met Sint-Pieters-Leeuw en Dilbeek zijn afgesloten. Het Ministerie van Openbare Werken wacht nog enkel op de goedkeuring van de subsidieaanvraag door hogergenoemde gemeenten ingediend voor het gedeelte van de kosten voor rioleringswerken die te hunnen laste vallen. Van zodra deze belofte er is kunnen de werken aanbesteed worden.

Kan de geachte Minister mij zeggen hoever dit dossier is gevorderd en wanneer hij deze subsidies zal goedkeuren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de administratie het voorontwerp van deze werken op 21 februari 1983 heeft goedgekeurd mits er rekening gehouden wordt met het aangepast totaal rioleringsplan.

Het definitief ontwerp werd nog niet ingezonden door de betrokken gemeentebesturen.

In ieder geval behoort de subsidiëring van deze werken tot de bevoegdheid van mijn collega van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 28
van 29 maart 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Door de gemeenten af te geven administratieve documenten bestemd voor fondsen van gehandicapten — Zegelrecht

Met de beste bedoelingen vragen de tehuizen, waar gehandicapten verblijven, zelf aan de gemeenten de vereiste documenten voor de aanvragen bij de fondsen voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten.

De gemeentediensten zijn daardoor verplicht het zegelrecht e.a. toe te passen.

Om dit te vermijden zou het, naar verluidt, volstaan dat de bedoelde fondsen zelf zouden instaan voor de verzameling van de nodige bescheiden.

Kan de geachte Minister, in bevestigend geval, bij de genoemde fondsen aandringen om de instellingen, die gehandicapten huisvesten, te verzoeken voortaan de aanvragen in te dienen zonder bijvoeging van de noodzakelijke stukken?

Antwoord

Wat het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten betreft, heb ik de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat de aanvragen om tegemoetkoming moeten ingediend worden bij de gouverneur van de provincie waar de gehandicapte, in wiens voordeel de aanvraag geschiedt, wettelijk verblijft.

Het is inderdaad de gouverneur die uitspraak doet over de aanvraag die volgens artikel 3 van het koninklijk besluit van 17 oktober 1969 tot vaststelling van nadere regels voor het indienen van de aanvragen om tegemoetkoming van het Fonds, een reeks gegevens moet bevatten over de identiteit van de betrokkene zonder dat er melding gemaakt wordt van het bijvoegen van documenten uitgereikt door de gemeentelijke overheden.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 8
(zitting 1981-1982)
van 18 januari 1982
van de heer W. KUIJPERS

Natuurzone te Bierbeek — Toezicht

De Molendaalbeek te Bierbeek vormt doorheen het landschappelijk beschermd landbouwgebied een langwerpige N-Z-natuurzone waarmee o.m. het Wildenhof met het kasteelpark een eenheid vormt.

Een gedeelte van dit park wordt openbaar verkocht en dreigt — niettegenstaande de beschermende voorschriften — ten prooi te vallen aan de houthandel. De daaruitvolgende boeteoplegging weegt hierbij niet door!

Mogen we daarom dringend aan de voogdijoverheid vragen sluitende toezichtsonderrichtingen uit te vaardigen, zodat de bevolking niet dezelfde verrassing meemaakt als te Vertrijk?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende toelichting verschaffen.

Uit inlichtingen ingewonnen bij de Provinciale Directie van de Stedebouw blijkt dat in het betrokken gebied een 15-tal canadabomen werden gekapt en dat aanvullingen werden uitgevoerd gaande van 20 cm tot 150 cm. Het betrokken gebied werd bij besluit dd. 18 januari 1982 beschermd.

Door de gemeente werd PV opgesteld en werd stopzetting van de werken bevolen.

Vraag nr. 10
(zitting 1981-1982)
van 18 januari 1982
van de heer A. BOURGEOIS

Stads- en dorpsherwaardering — Subsidiëring

Kan de geachte Minister mij in verband met de uitvoering van het organiek besluit van 15 december 1978 de volgende gegevens mededelen?

1. Hoeveel principiële aanvragen tot subsidiëring werden, overeenkomstig artikel 6 van het organiek besluit, sinds 15 december 1978 tot einde 1981 ingediend en door welke steden en gemeenten en voor welke projecten?
2. In hoeveel gevallen werd een principieel akkoord of belofte verleend en voor welke projecten, op welke data?
3. In hoeveel gevallen werd reeds een vaste belofte van subsidiëring verleend tot einde 1981 en voor welke projecten en op welke data?
4. Werden reeds bedragen aan subsidies uitbetaald, voor welke projecten en voor welke bedragen?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie mededelen, mij verstrekt door de betrokken dienst van het Bestuur van de Stedebouw:

1. principiële aanvragen tot subsidiëring :

Antwerpen voor het project Van Craasbeekstraat.
Sint-Martens-Latem voor het gebied tussen Dorpskern en Leieboord.
Izegem voor het project „ Marktplein”.
Borgerhout voor het project „ Krugerpark-cronjestraat-Generaal De Wetstraat ”.

2. Principieel akkoord :

Sint-Martens-Latem op datum van 19.9.1980.
Borgerhout 12 maart 1981.

3. Vaste belofte van subsidiëring:

Sint-Martens-Latem op datum van 15 oktober 1982.
Borgerhout 2 juni 1982.

4. Er werden nog geen bedragen aan subsidies uitbetaald.

Voor Sint-Martens-Latem werd een subsidiebedrag voorgesteld van 3.809.500 F; de zaak is overgemaakt aan het Rekenhof.

Voor Borgerhout zijn de betaalstaten ingediend, maar waren onvolledig; er wordt gewacht op aankomende informatie.

Vraag nr. 31
(zitting 1981-1982)
van 18 februari 1982
van de heer J. VALKENIERS

Weeckerende overstromingen — Maatregelen

Graag vernam ik welke maatregelen door de Provincie Brabant zullen worden genomen om de steeds weckerende overstromingen in bepaalde streken van Vlaams Brabant tegen te gaan.

Hoeveel kredieten werden voorzien voor 1982?

Welke werken zullen worden uitgevoerd?

Antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad van 9 maart jl., heb ik de eer u hierna mijn definitief antwoord, gebaseerd op de inlichtingen van het Provinciebestuur van Brabant te laten kennen.

1. Ruimings-, onderhouds- en herstellingswerken :

Het normaal jaarlijks bedrag dat wordt voorzien voor onderhouds- en herstellingswerken aan waterlopen van 2de categorie bedraagt circa 40.000.000 F. Een belangrijk deel hiervan wordt besteed aan de jaarlijkse ruimings- en onderhoudswerken. Voor 1982 is een krediet voorzien van 47.000.000 F voor de ganse provincie.

2. Verbeteringswerken :

Het krediet voorzien op de begroting 1982 bedraagt 40.000.000 F voor gans Brabant.

Volgende projecten zijn ter studie, ten einde steeds weckerende overstromingen in bepaalde streken van Vlaams Brabant tegen te gaan:

- Het uitdiepen van de Grote Motte te Aarschot. Het grootste probleem vormt hierbij de verlagening van een 2-tal drempels van geklasseerde stuwen;
- Normalisering van de Wolfseikloop en de Ossebeek te Aarschot, samen met de eventuele

- aanleg van een wachtkom op het grondgebied van Scherpenheuvel-Zichem ;
- Bij de stad Diest werd nogmaals aangedrongen de aanleg van een wachtkom op de Begijnbeek te bespoedigen. De monding van de Begijnbeek in de Demer dient eveneens aangepast;
 - Voor de gemeente Hoegaarden zijn de plannen klaar om met de aanleg van een wachtkom op de Schoorbroekbeek te starten;
 - Aanleggen van twee wachtbekkens op de Molenbeek, waterloop nr. A.022. Een eerste wachtbekken is gepland te Sint-Genesius-Rode (wachtbekken Simle). De aanbesteding (6.290.000 F BTW inclusief) geschiedde in 1981. De toelagen om met de werken te kunnen starten worden afgewacht. Een tweede wachtbekken aan de Elsemheide zal in 1982 worden aangesteld. (raming 8.624.000 F BTW inclusief) ;
 - Om de wateroverlast te Merchtel op te lossen is een studie gaande voor het aanleggen van twee wachtbekkens op de Molenbeek (nr. 6001). Het onderzoek de commodo et incommodo werd zopas afgesloten en de ingediende bezwaren worden onderzocht met het oog op het opstellen van een ontwerp;
 - Regularisatiewerken en oeververstevingen zijn in uitvoering op de benedenloop van de Maalbeek (nr. 1004) te Grimbergen. Hierbij zal de benedenloop met overstort in het kanaal verbreed en rechtgetrokken worden. Tevens wordt gezocht naar een inplantingsplaats voor een wachtbekken in de omgeving van Grimbergen ;
 - Een ontwerp tot het bouwen van een omleiding op de Birrebeek nr. 6003 (tussen o.p. 4 en 9) op het grondgebied van de gemeente Kapelle-op-den-Bos is voltooid. De vergunning voor de uitvoering van technische werken werd aangevraagd bij het Bestuur van de Stedebouw (raming : 3.842.000 F BTW inclusief).

Bij de besteding van de voormelde kredieten worden steeds een billijke verdeling onder de twee gewesten in acht genomen.

Vraag nr. 91
(zitting 1981-1982)
van 25 juni 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Bos van Aa te Zemst — Grindontginning

Op mijn parlementaire vraag nr. 60 i.v.m. de zand- en grindontginning in het Bos van Aa te Zemst werd geantwoord dat, ik citeer: „ Op 3 november 1981 werd door de gemachtigde ambtenaar van het Bestuur van Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening een vergunning verleend aan de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel voor het wijzigen van het reliëf binnen de grenzen van het op gewestplan aangeduid gebied. De wijzigingen moeten gebeuren tussen een maximum en een minimum peil, te weten

3,70 m boven en 15,30 m onder de waterspiegel van het kanaal”. Einde citaat!

Thans wordt me meegedeeld dat de reliëfwijziging op circa 40 m diepte plaatsvindt, dit is duidelijk meer dan het toegelaten peil van 15,30 m onder de waterspiegel.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. tot welke diepte de zandwinning nu werkelijk gebeurt;
2. hoe hij zal reageren wanneer blijkt dat de zandwinning inderdaad op een diepte van ongeveer 40 m plaatsvindt;
3. of de exploitant dan niet verplicht is de afgeleverde vergunning na te leven? Waartoe dienen dan tenslotte zulke procedures als deze toch niet wordt gerespecteerd ;
4. worden wat betreft de naleving van de vergunning al dan niet controles uitgevoerd en zo ja, hoe dikwijls en door wie?

Antwoord

In aansluiting met en ter vervollediging van mijn voorlopig antwoord dd. 25.6.1982 op de bovenvermelde parlementaire vraag, heb ik de eer u thans het resultaat mede te delen van het door de provinciale dienst van de stedebouw op verricht onderzoek ter plaatse.

Een eerste grote waterplas, gevormd door een uitgebaggerde put heeft een diepte van ± 6 m. Op 15 verschillende en over 't ganse wateroppervlak regelmatig verspreide punten werden dieptepeilingen uitgevoerd; hieruit blijkt dat nergens het volgens de vergunde plannen (cfr. doorsneden) voorzien minimumpeil voor de uitgravingen van 2,00 TAW (= tweede algemene waterpassing) werd bereikt en dus geenszins werd overschreden; integendeel, de werkelijk waargenomen uiterste minimumkota van de bodem bedroeg amper $-0,18$ TAW; overigens bedroeg de gemiddelde geobserveerde bodemkota $+1,04$ TAW.

Op een kleinere waterplas gevormd door de terug ondergelopen „drooggezogen vijver” kon om materiële redenen niet gepeild worden; toch werd zo getrouw mogelijk vanaf de oever de diepte van de waterplas geschat op ongeveer 0,50 m à maximum 1,00 m, zodat de bodem ongeveer varieert tussen kota $-2,28$ à $-2,78$ TAW. Al met al werd hier aldus het vergund minimumpeil van $-2,00$ TAW lichtjes overschreden met 0,28 m à 0,78 m hetgeen nogal verwaarloosbaar lijkt, gelet op de omvang en de aard der werken.

Voorts kan ik mededelen dat controles op het naleven van de vergunningen met betrekking tot werken en handelingen voorzien in artikel 44 van de wet dienen in de eerste plaats uitgevoerd te worden door de gemeentebesturen. De Dienst voor Toezicht en Beveiliging van de Bouwmisdrijven van het bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening controleert niet systematisch, bij gebrek aan mankracht, doch wel deze feiten die worden gesignaleerd. Wat de werkwijze van de Rijkswacht en de andere bevoegde ambtenaren betreft, deze valt niet onder mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 23
van 7 december 1983
van de heer D. VERVAET

parkgebied te Grimbergen — Opslagplaats voor bouwmaterialen

De gemeente Grimbergen heeft een opslagplaats voor bouwmaterialen aan de kruising van de Tommemolenstraat en de Diegemstraat tegenover de Paddegemhoeve.

Het bewuste terrein kreeg op het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (7 maart 1977) de bestemming van parkgebied.

Welke maatregelen zal de geachte Minister nemen om deze onwettelijke toestand ongedaan te maken?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende toelichting verschaffen.

Uit een onderzoek ingesteld door de provinciale directie van de Stedebouw blijkt dat het een eigendom betreft van het OCMW van Grimbergen die de gomod in bruikleen heeft gegeven aan de gemeente. De gemeente heeft op de niet beplante gedeelten van dit terrein een voorlopige opslag van straatkeien aangelegd.

Deze kasseien worden door de gemeente herbruikt voor de herstelling van bestaande wegen zodat regelmatig deze kasseien terug worden afgevoerd. Het betreft hier derhalve slechts een voorlopige opslag, van gemeentelijk materiaal, zodat de in het gewestplan voorziene bestemming van parkgebied niet in het gedrang wordt gebracht.

Vraag nr. 26
van 7 december 1982
van mevrouw G. DEVOS

Onbevaarbare waterlopen — Onderhoudswerken

Graag had ik een antwoord op volgende vragen :

1. Waterlopen van 1° categorie
 - a. Welke waterlopen zijn aan de beurt gekomen in 1982 voor de gewone onderhoudswerken en welke voor buitengewone onderhouds- of normalisatiewerken. Over welke lengten werden bedoelde werken uitgevoerd en wat hebben ze gekost?
 - b. welke is de totale lengte van al de waterlopen van 1° cat. te samen?
2. Waterlopen van 2° categorie
 - a. per provincie: welke waterlopen kwamen aan de beurt van buitengewone onderhoudswerken of normalisatiewerken? Over welke lengten werden de werken uitgevoerd, welke was de aard van de normalisatiewerken, hoeveel hebben de aanbestedingen bedragen en de verleende toelagen?

- b. welke is per provincie de totale lengte van al de waterlopen van 2° cat. te samen?
3. Waterlopen van 3° categorie.

a en b: zelfde vragen als onder 2. maar dan voor de gemeenten.

Antwoord

1. a. De onderstaande tabellen geven de namen van de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie in het Vlaamse Gewest waaraan in 1982 gewone onderhoudswerken en buitengewone onderhouds- of normalisatiewerken werden ondernomen en de lengten van de waterlopen waarover dergelijke werken werden uitgevoerd.

Onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie waaraan in 1982 gewone onderhoudswerken werden ondernomen.

Naam van de waterloop	Lengte in meter waarover de werken werden uitgevoerd
Aa	19.950
Aa of Weerij	7.000
Aabeek	18.270
Avrijvaart	170
Barebeek	11.970
Begijnebeek	1.130
Berwijn	4.800
Blankenbergse Vaart	901
Bollaak	16.950
Bosbeek	14.160
Caele	2.760
Demer	34.050
Devebeek	2.500
Dijle	12.000
Dommel	9.185
Dormaalbeek	3.650
Gaverbeek	9.500
Gete	12.030
Groot Schijn	16.380
Grote Gete	12.810
Grote Laak	13.220
Grote Nete	26.330
Herk	30.940
Houten Sluisvaart	3.000
Hulpe	2.790
Ieperlee	1.500
Isabellavaart	8.300
Itterbeek	6.950
Jeker	14.160
Kemmelbeek	7.600
Kerkebeek	279
Kleine Gete	16.705
Kleine Herk	7.400
Kleine Nete	27.170
Koeivaart	200
Leibeek	5.480
Lossing	5.500
Mandel	11.240
Mangelbeek	4.230
Mark	17.255
Marke	10.372
Markske	2.200
Martjesvaart	6.139
Melsterbeek	20.200
Moerdij kvaart	5.000
Mol-Nete	13.140

Naam van de waterloop	Lengte in meter waarover de werken werden uitgevoerd
Molenbeek (5.02 1)	6.600
(5.160)	625
(S.115)	375
(S. 157)	800
Molenbeek- Weesbeek	6.370
Mombeek	12.740
Munsterbeek	2.150
Noordelijke Watergang	12.660
Noordgeleed	2.998
Noordkantvaart	932
Oude Jeker	2.900
Poekebeek	3.530
Poperingevaart	6.230
Proostdij kvaart	1.810
Provinciegeleed	74
Rivierbeek-Velddambeek	10.047
Stekense Vaart	3.039
Stenen Sluisvaart	1.010
Velpe	8.630
Vliet of Molenbeek	20.140
Voer	4.544
Vrouwvliet	10.000
Vunt	5.500
Warmbeek	9.600
Wimp	12.090
Wingebeek	9.550
Woluwe	4.490
Zandvoordebruggeleed	1.959
Zenne	28.450
Zuunbeek	8.300
Zwalm	3.210
Zwart Water	3.930
Zwinnevaart	5.484

Onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie waaraan in 1982 buitengewone onderhouds- of normalisatiewerken werden ondernomen.

Naam van de Waterloop	Lengte in meter waarover de werken werden uitgevoerd
Blankenbergse Vaart	2.409
Demer	300
Dommel	500
Gaverbeek	1.800
Gete	600
Grote Watergang	(*)
Isabellarigool	2.858
Molenbeek (5.021)	92
Molenbeek (S. 157)	(*)
Noordelijke Watergang	(*)
Vrouwvliet	(*)
Vunt	6.000
Zielbeek	4.000
Zuunbeek	(*)

(*) Betreft werken die de oprichting van kunstwerken tot voorwerp hebben.

De kosten voor de gewone onderhoudswerken die in 1982 aan de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie zijn uitgevoerd bedragen in totaal 61.053.345 F; die voor de buitengewone onderhouds- of normalisatiewerken die in 1982 aan dezelfde waterlopen werden uitgevoerd bedragen in totaal 173.881.355 F.

1. b. De totale lengte van alle gedeelten van waterlopen die bij de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie zijn ingedeeld bedraagt 1.072.247 m.
2. a. De onderstaande tabel geeft per provincie de namen van de onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie in het Vlaamse Gewest, waaraan in 1982 buitengewone onderhoudswerken of normalisatiewerken werden ondernomen, de lengten van de waterlopen waarover de werken

Provincie	Naam van de waterloop	Lengte in meter waarover de werken werden uitgevoerd	Aard der werken	Bedrag in frank der aanbestedingen	Bedrag in frank der toelagen ten laste van het Vlaamse Gewest
Antwerpen	—	—	—	—	—
Brabant	—	—	—	—	—
Limburg	—	—	—	—	—
Oost-Vlaanderen	Geleed	3.000	Tracéwijziging en oeverversterking	11.560.270	9.248.000
	Haringse Lede	1.500	Profielverruiming	560.126	420.000
	Hindeplas	1.700	Overwelving	13.922.433	11.138.000
	Molenbeek (S. 157)	(*)	Bouwen van afsluitkunstwerk	4.381.452	4.381.000
	Molenbeek (S.385 en S.393)	250	Tracéwijziging en overwelving	4.245.959	—
	Zuidelijke Watergang	(*)	Aanpassing van bruggen	4.895.980	2.938.000
West-Vlaanderen	Bellewaardebeek	1.990	Profielverruiming	15.200.592	—
	Broenbeek	2.320	Idem	14.358.896	—
	Coupurebeek	260	Tracéwijziging en overwelving	13.043.701	—
	Geluwebeek	3.060	Profielverruiming	58.044.092	34.826.000
	Keibeek	1.850	Idem	17.536.756	10.522.000
	Krommebeek	650	Idem	10.275.795	6.165.000
	Moerdij kvaart	2.100	Oeverversterking	41.701.689	—
	Moubeek	580	Idem	6.247.777	—
	Stadendreefbeek	710	Profielverruiming	1.218.021	—
	Vijverbeek	1.500	Idem	7.435.977	4.462.000
	Vleterbeek	(*)	Aanleg van wachthekken	5.101.856	—
	Zanddambeek	300	Profielverruiming	2.567.853	—

(*) Betreft werken die de oprichting van kunstwerken tot voorwerp hebben.

zijn uitgevoerd, de aard van de uitgevoerde werken, de bedragen van de aanbestedingen van de werken en de bedragen van de ten laste van het Vlaamse Gewest verleende toelagen.

2. b. De totale lengte van de waterlopen die bij de onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie zijn ingedeeld bedraagt 5.985 km. Dat bedrag kan, per provincie, als volgt worden gesplitst :

Antwerpen : 1.232 km
 Brabant : 900 km
 Limburg : 937 km
 Oost-Vlaanderen : 1.604 km
 West-Vlaanderen : 1.312 km

3. a. De onderstaande tabel geeft per provincie de namen van de onbevaarbare waterlopen van de derde categorie in het Vlaamse Gewest, waar-

aan in 1982 buitengewone onderhoudswerken of normalisatiewerken werden ondernomen, de lengten van de waterlopen waarover de werken zijn uitgevoerd, de aard van de uitgevoerde werken, de bedragen van de aanbestedingen van de werken en de bedragen van de ten laste van het Vlaamse Gewest verleende toelagen.

3. b. De totale lengte van de waterlopen die bij de onbevaarbare waterlopen van de derde categorie zijn ingedeeld bedraagt 5.388 km. Dat bedrag kan, per provincie, als volgt worden gesplitst :

Antwerpen : 1.407 km
 Brabant : 530 km
 Limburg : 669 km
 Oost-Vlaanderen : 1.464 km
 West-Vlaanderen : 1.318 km

Provincie	Naam of nummer van de waterloop	Lengte in meter waarover de werken zijn uitgevoerd	Aard der werken	Bedrag in frank der aanbestedingen	Bedrag in frank der toelagen ten laste van het Vlaamse Gewest
Antwerpen	—	—	—	—	—
Brabant	—	—	—	—	—
Limburg	—	—	—	—	—
Oost-Vlaanderen	Hollebeek	500	Profielverruiming en oeverversterking	4.131.182	—
	Verbindingsloop	1.500	Idem	14.212.703	8.527.000
	21	350	Profielverruiming	2.029.950	1.217.000
	S.077	100	Overwelving	450.450	—
West-Vlaanderen	Daalbeek	250	Vernieuwen overwelving	4.548.586	—
	Maalbeek	30	Vernieuwen koker	1.953.735	—
	Moeras-, Polder- en Vijverbeek	7.150	Profielverruiming en oeverversterking	16.410.211	9.846.000
	Schattingbeek	740	Profielverruiming en overwelving	6.938.463	—

Vraag nr. 37
van 11 januari 1983
van de heer D. VERVAET

Lennik — Ophoging van laaggelegen gebied

In Lennik aan de G. Van Der Steenstraat, bij het begin van de Lange Weg, kan men vandaag vaststellen dat in een laaggelegen gebied ophogingen werden uitgevoerd.

Deze werken hebben er de schijn van dat er een weg zou worden aangelegd.

Graag kreeg ik van de geachte Minister antwoord op volgende vragen.

1. Welke bestemming heeft dit gebied op het **gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse**?
2. Met welke bedoelingen worden deze werken uitgevoerd?
3. Wanneer en door welke instantie werd hiervoor toelating gegeven?
4. Welke sancties zal de Minister bij een gebeurlijke overtreding nemen ?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op uw parlementaire vraag nr. 37 van 11 januari 1983 heb ik de eer u mede te delen dat de provinciale directie een onderzoek heeft ingesteld en verslag heeft uitgebracht omtrent deze aangelegenheid.

Op 11 februari 1983 werd door de dienst overtredingen van de Provinciale Directie van de Stedebouw Brabant een onderzoek ingesteld; vastgesteld werd dat vanaf de G. Van Der Steenstraat tot aan het betrokken perceel (sectie F nr. 117) een weg werd aangelegd met afbraakmaterialen. Deze weg is ongeveer 150 m lang en 5 m breed en 0,5 tot 1 meter hoog. Op het betrokken perceel werden bovendien een achttal vrachtwagens grond gestort. De nodige vaststellingen werden gedaan en overgemaakt aan de gerechtelijke instanties.

Vraag nr. 42
van 11 januari 1983
van de heer D. VERVAET

Sint-Martens-Latem — Parkeerterrein

Naar men mij meedeelt zou het gemeentebestuur van Sint-Martens-Latem bij de verandering van de rooilijnen in de Moeistraat in Sint-Martens-Latem met het doel fietspaden aan te leggen van 120 cm breedte, beddingen voorzien van 2,50 m tot 4,50 m breedte, gerekend vanaf de straatboorden. Men zou zelfs aandringen op een mogelijke verandering van de rooilijnen in een stuk beschermd landbouwgebied, noord-oostzijde van de Moeistraat tussen de nummers 25 en 39, ten einde hier een strook van 10 m diepte en ongeveer 90 m lengte te voorzien voor de aanleg van een parkeerterrein (mededeling op een openbare hearing).

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen.

1. Of hij op de hoogte is van de hogergenoemde plannen?
2. Of hij reeds zijn toestemming heeft gegeven om dat stuk beschermd landbouwgebied om te vormen in een parkeerterrein of eender welke andere bestemming?
3. Indien dit reeds zou gebeurd zijn, om welke redenen de heer Minister zou hebben ingestemd met die bestemmingsverandering in dat stuk beschermd landbouwgebied?
4. Indien dit nog niet is gebeurd, wat de heer Minister met een eventuele aanvraag tot bestemmingsverandering schikt te doen?

Antwoord

In aansluiting met mijn antwoord op uw parlementaire vraag nr. 42 van 25 januari 1983 betreffende hogervermelde aangelegenheid, kan ik u mededelen dat uit inlichtingen ingewonnen bij de provinciale directie van de stedebouw, het volgende blijkt:

1. het voorontwerp aangaande bedoeld rooiplan werd besproken op de coördinatievergadering van 13.8.1981, in aanwezigheid van een afgevaardigde van het Hoofdbestuur en de Provinciale Directie, de provinciale technische dienst, Dienst Gesubsidieerde Werken, het gemeentebestuur en de ontwerper.
 Betreffende de Moeistraat gaf het voorontwerp geen aanleiding tot opmerkingen met uitzondering van het ontbreken van het advies van Bruggen en Wegen, ter hoogte van de aansluiting op RW nr. 14.
2. het ontwerp van rooiplan van de Moeistraat maakte deel uit van bundel waarbij verscheidene rooiplannen voor advies werden voorgelegd via de Gouverneur op 25 juni 1982. Ingevolge de bezwaren van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg, vervat in het advies dd. 20.12.1982 (i.v.m. de rooilijnplannen van de Latem- en Palepelstraat) werd bedoeld bundel op 19.1.1983 aan de heer Gouverneur terug overgemaakt.

3. in het ontwerp van rooiplan wordt een grondinneming van 10 m breed voorzien over een lengte van 233 m.

Deze grondinneming is volgens het gewestplan „Gentse en Kanaalzone KB 14.9.1977, gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Op de bezwaren dienaangaande heeft het gemeentebestuur in nota (destijds gevoegd bij het voorontwerp), aangevoerd dat het hier een verruiming van de baan betreft, recht over een sociale verkeering.

Uit juridisch oogpunt kan dergelijke afwijking aan het gewestplan worden toegestaan in toepassing van art. 20 van het KB van 28.12.1978 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Gezien het rooiplan deel uitmaakte van het onder punt 2 vermelde bundel werd door het Bestuur van de Stedebouw nog geen gunstig advies uitgebracht i.v.m. dit plan.

Vraag nr. 43
van 17 januari 1983
van de heer D. VERVAET

„De Kellenborre” te Hoeilaart — Opslagplaats voor bouwmaterialen

In de gemeente Hoeilaart wordt het gebied dat gelegen is binnen de aflijning van de Molenstraat, de Tenboslaan en de Weemstraat, ter plekke genoemd „de Kellenborre”, vandaag gebruikt als opslagplaats voor gronden, steenslag en kasseien. Hiervoor werden bomen en struwelen gekapt, het planten- en kruidenkleed verwoest, de vele bronnen dichtgegooid.

Op gemeld gebied bevindt zich duidelijk in een natuurgebied (Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse).

Ik wil de Minister hierover volgende vragen stellen.

1. Welk bestuurslichaam (gemeente, provincie) is verantwoordelijk?
2. Welke maatregelen zal de Minister nemen om aan deze milieu-onvriendelijke praktijken een einde te stellen?
3. Geeft de Minister bevel om „de Kellenborre” in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op uw parlementaire vraag, kan ik het geachte lid volgende toelichting verschaffen.

Uit een onderzoek ter plaatse uitgevoerd door de Provinciale Directie van de Stedebouw, blijkt dat door de gemeente een hoeveelheid grond en steenslag werd gestockeerd in dit gebied.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat het gaat om een voorlopige opslag van bouwmaterialen. Op het ogenblik van het plaatsbezoek was men trouwens

reeds begonnen met het wegnemen van de materialen.

Volgens de verstrekte inlichtingen zouden de materialen binnen de kortst mogelijke tijd opgeruimd worden. De Provinciale Directie zal regelmatig toezicht houden dat dit gebeurt.

Vraag nr. 45
van 7 januari 1983
van de heer R. MAES

Beroepen inzake verkavelingsvergunningen — Uitspraak

Ik verneem dat tot nog toe geen enkel „beroep bij de Koning” inzake verkavelingsvergunningen werd afgehandeld.

Kan de geachte Minister dit bevestigen?

Zo ja, kan hij dan mededelen:

- a. hoeveel beroepen momenteel op uitspraak wachten;
- b. van wanneer dateert het eerst ingediende beroep;
- c. wat is hiervan de reden en tegen wanneer denkt de Minister deze beroepen af te handelen?

Antwoord

In antwoord met mijn voorlopig antwoord op de hogervermelde parlementaire vraag, kan ik u mededelen dat het Bestuur van de Stedebouw mij het volgende ter kennis brengt.

Tijdens het jaar 1982 werden 363 beroepen bij de Koning ingediend, waarvan 107 betrekking hadden op verkavelingsaanvragen.

Van deze 107 beroepsdossiers werden er tot heden 46 afgehandeld.

De reden waarom nog niet alle afgehandeld zijn, is blijkbaar te wijten aan het feit dat het samenstellen van een beroepsdossier heel wat tijd in beslag neemt. Er wordt bij het Bestuur aangedrongen op een bespoediging van de afhandeling.

Vraag nr. 56
van 2 februari 1983
van de heer D. VERVAET

Industriegebied te Hekelgem-Affligem — Uitbreiding

Op het grondgebied van de Affligemse deelgemeente Hekelgem staat een steenfabriek die werd gescheiden door een bufferzone van de residentiële wijk „De Cavee”.

Door de bouwcrisis kreeg het bedrijf meer en meer behoefte aan stapelruimte zodat deze groene bufferzone sneuvelde en het terrein tussen de wijk en het bedrijf tot ruim twee meter werd opgehoogd. Daarop werd een dikke betonplaat gegoten en een lange steenmuur gebouwd. Op dit verhoogd plateau staan nu paletten met bouwstenen wat een niveauverschil van soms zes meter met zich meebrengt.

Verleden zomer kocht het bedrijf een stuk weide dat rechtstreeks paalt aan de tuintjes van de omwonenden en kreeg toelating tot uitbreiding van de stapelplaats op deze weide.

Deze aanvraag had een misleidend karakter: immers, op het bijgevoegde situatieplan was de aangekochte weide (deel van sectie 562/a) opgenomen in het kadastrale nummer van het fabrieksterrein (sectie 563/h).

In verband hiermee had ik graag van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Aangezien Stedebouw een gunstig advies heeft gegeven voor een „aangevraagde verharding voor zover het een gelijkaardige verharding betreft met geen reliëfwijziging van meer dan een halve meter”, en de eerste ophoging reeds in strijd was met de stedebouwkundige voorschriften, hoe kan er dan sprake zijn van een gelijkaardige verharding van maximaal een halve meter?
2. Bent u het met mij eens dat de afgeleverde vergunning in strijd is met het Gewestplan aangezien de reeds uitgevoerde uitbreiding van het industriegebied ten koste was van de bufferzone en er nu geen verplichte bufferzone, van 2 maal 25 meter tussen een industriegebied en een residentiële woonwijk, meer zou zijn?
3. Zo ja, wat bent u van plan om hieraan te verhelpen?
4. Bent u het met mij eens dat de afgeleverde vergunning onwettelijk is aangezien de weide tot de aangrenzende sectie 562/a behoort en dus agrarisch gebied is?
5. Zo ja, wat gaat u ondernemen om de vergunning ongedaan te maken?

Antwoord

Aansluitend op mijn voorlopig antwoord kan ik betreffende in rand vermelde aangelegenheden het volgende mededelen.

- op 6.9.1982 leverde de gemeente Affligem een ontvangstbewijs af voor de bouwaanvraag strekkende tot „het aanbrengen van betonverharding als uitbreiding van bestaande gelijkaardige verharding — stapelplaats voor goederen, bestemd voor verkoop.
- per zelfde datum bracht de gemeente hiervoor een gunstig advies uit en legde de aanvraag aan mijn dienst voor advies voor;
- op 30.9.1982 verleende mijn dienst volgend advies: „gunstig voor de aangevraagde verharding op voorwaarde geen reliëfwijziging van meer dan 0,50 m te verwezenlijken”;
- in vergadering dd. 12.10.1982 besliste het schepencollege tot afleveren der vergunning.

Inzake het uitbrengen van een gunstig advies door de gemachtigde ambtenaar op 30.9.1982 is het volgende van belang:

1. op het ontwerp-gewestplan Halle-Vilvoorde-Assc was zowel de steenfabriek ten onrechte opgenomen in het toenmalig landelijk gebied (witte kleur);

2. op het definitief gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse wordt enkel het bedrijfsgebouw in een industriegebied opgenomen.
3. de kadastrale mutatie van het door de firma in de loop van 1982 aangekocht stuk weide is nog niet doorgevoerd op de kadastrale plannen, in het bezit van het bestuur; evenmin werden de in diezelfde periode door de omwonenden aangekochte drie afzonderlijke stukjes van dezelfde bovenbedoelde weide op de kadasterplannen gemuteerd.

Vandaar dat bij het onderzoek van de bouwaanvraag, ingevolge bovenstaande omstandigheden, de gemachtigde ambtenaar van oordeel was dat het bedoeld terrein behoorde bij het industriegebied en derhalve gunstig advies verleende.

Wat nu meer concreet de aangeklaagde punten betreft :

1. Het op het gewestplan aangeduid industriegebied hoeft niet per se van het aangeduid agrarisch gebied gescheiden te zijn door een bufferzone.
2. Uit een plaatsbezoek dd. 9.2.1983 blijkt dat op het N-W deel van het perceel 563 h inderdaad een betonplaat voorkomt waarop paletten met bouwstenen gestapeld zijn.
Volgens verklaringen van betrokken ontwerper was op het ogenblik (nl. in 1972) toen de NV Vandersanden de steenfabriek kocht, het niveau van het desbetreffende perceelsdeel zelfs ongeveer 1 m hoger gelegen dan het huidig peil; het is pas in 1978 dat de firma dit niveau met ongeveer 1 m verlaagde (tot op het huidig peil) en daarna de betonvloer op aanbracht met een dikte van $\pm 0,15$ à $0,20$ m; aan de W-zijde werd een steunmuur in snelmetselwerk opgericht van ongeveer 45,00 m lengte, afgedekt met een betonnen dekrand van ongeveer 0,20 m breedte, en zich boven het aanpalend lager liggend perceel weide nr. 562a aan het N-W uiteinde $\pm 3,40$ m en aan het Z-0 uiteinde $\pm 1,20$ m verheffend; deze muur blijft aan het N-W uiteinde evenwel ong. 5,55 m af van de afsluiting van perceel nr. 527/9 van aanpalende Fermion; 4 steunbergen in beton verhinderen het overhellen ervan.
3. In verband met de hoger geciteerde bufferzone zij nog vermeld dat achter die aangebrachte verharding nog een talud is met een natuurlijke helling van 45° en dan nog een vrije ruimte gelaten is van ongeveer 6,00 à 6,50 m breedte; deze ruimte bevat struiken en vormt als dusdanig en de facto doch een bufferzone met de verkaveling „De Cavée”.
4. De zgz. „gelijkaardigheid” van de gevraagde verharding ten opzichte van de bestaande verharding, bestaat slechts in het feit dat een betonplaat werd aangevraagd, identiek als de bestaande, om er eveneens paletten op te stapelen, zij had geenszins iets te maken met een reliëfwijziging, noch met 0,50 m, noch met een eerste grotere zgz. ophoging.
5. Strijdigheid van de vergunning ten opzichte van het gewestplan, ten koste van de bufferzone: deze stellingname gaat niet op, aangezien op het gewestplan geen bufferzone is voorzien en ook niet hoeft.

6. Bovendien werd tijdens het bovenvermeld plaatsbezoek vastgesteld dat de bewering „reeds uitgevoerde uitbreiding van het industriegebied” niet klopt, aangezien van de afgeleverde bouwvergunning helemaal nog geen gebruik werd gemaakt, aangezien deze werken hoegenaamd niet werden uitgevoerd.
7. Nog even terugkomend op de veelbesproken bufferzone: op het bouwplan werd zelfs tussen de geplande vloerplaat en de nieuwe perceelsgrenzen van de tuintjes van de omwonenden, een bouwvrije strook voorzien van 3,00 m breedte: desnoods kan deze strook ook fungeren als bufferzone.

Vraag nr. 57
van 2 februari 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Ruilverkavelingsprojecten — Onkosten

Kan de geachte Minister mij zeggen.

1. Hoe groot het bedrag is (in absolute cijfers) dat uitgegeven werd aan, a. — ruilverkavelingsprojecten en daarbij niet horende werken, zoals het verbreden van beken, e.a. in Vlaanderen?
2. Hoeveel % in 1982 meer of minder, vergeleken bij vorig jaar, uitgegeven werd aan ruilverkaveling — en beeksaneringswerken behorende bij de ruilverkaveling en aankopen voor natuurgebieden?

Antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord op bedoelde vraag heb ik de eer u de hiernavolgende aanvulling mede te delen.

1. Het is niet duidelijk wat u bedoelt met „daarbij niet horende werken, zoals het verbreden van beken”. De wet op de ruilverkaveling maakt duidelijk dat de uitvoering van waterbeheersingswerken een voornaam onderdeel is van de ruilverkaveling. Anderzijds is het evident dat waterbeheersingswerken een wetenschappelijk verantwoord geheel van handelingen en ingrepen omvatten met het doel optimale randvoorwaarden te scheppen om de hydrologische toestand van een gebied af te stemmen op zijn diverse functies. „Het verbreden van beken” is een uitdrukking die op zijn minst als een oversimplificatie overkomt. Gelet op het tweede deel van de vraag kan ik u mededelen dat in 1982 ongeveer 409.500.000 F werd ter beschikking gesteld voor ruilverkavelingsprojecten.
2. Aangezien in 1981 ongeveer 372.000.000 F werd ter beschikking gesteld bedraagt het verschil in meer ongeveer 11%. In het raam van de ruilverkaveling worden door het Vlaamse Gewest noch door de ruilverkavelingscomités natuurgebieden aangekocht. In dit verband verwijs ik u naar de wetgeving ter zake, namelijk de wet van 11 augustus 1978 tot aanvulling van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 22 september 1978, waaruit blijkt dat de verwerving van natuurgebieden niet via aankopen geschiedt.

Vraag nr. 85
van 18 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

Gewestplan Halle- Vilvoorde-Asse — Bestemmingswijziging

„De Standaard” van vandaag geeft een aantal bedenkingen weer van een aandachtig Staatsbladlezer.

M.b.t. het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse laat deze man opmerken dat in het Staatsblad van 25 januari 1979 een bestemmingswijziging van een landbouwgebied in woongebied, betiteld wordt als een erratum.

Ook merkt dezelfde man op dat een aantal KB's in deze materie nu eens ingetrokken worden, dan weer van kracht blijven.

Welke verklaring geeft de heer Minister voor deze twee aangehaalde „merkwaardigheden”?

Antwoord

Gevolggewend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Wat het erratum betreft, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 25 januari 1979, gaat het om een rechtzetting van een anomalie in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, zijnde een tegenstrijdigheid tussen de kaart en de geschreven tekst van het koninklijk besluit.

Het gaat om een beslissing die expliciet vermeld staat in de tekst van het koninklijk besluit van 7 maart 1977, meer bepaald punt 2 13.

Er werd, bij het opstellen van de kaart, vergeten deze beslissing in te tekenen.

De geëigende administratieve wijze om dergelijke anomalie recht te zetten is een erratum in het **S t a a t s b l a d**.

2. In het gewest Halle-Vilvoorde-Asse, werden een aantal verkavelingen ambtshalve in herziening gesteld in bepaalde gebieden onderhevig aan de verstedelijking, tengevolge van de Brusselse agglomeratie. Het was een fundamentele beleidsoptie van het toenmalig Ministerieel Comité voor Vlaamse Aangelegenheden het streekeigen karakter van het gewest Halle-Vilvoorde-Asse, te vrijwaren en de verstedelijking in te dijken. Deze beleidsopties staan trouwens uiteengezet in de begeleidende brochure bij het gewestplan.

De herziening van een aantal verkavelingen moet in deze beleidsvisie gezien worden.

Daar het doorvoeren van deze herzieningen aanleidingen kon geven tot aanzienlijke planschade, werd een oplossing nagestreefd die tegemoet kon komen aan de gestelde objectieven : de verstedelijking beperken en de Vlaamse Gemeenschap behoeden voor aanzienlijke uitgaven in gevolge planschade. Het Vlaams karakter van het „randgebied” blijkt nu ook minder bedreigd dan ten tijde van 1977.

In haar beleidsverklaring stipt de Vlaamse Regering overigens aan dat gezien de beperkte financiële middelen de betaling van planschade dient ver-

meden te worden om over te gaan tot herstel in natura zoals voorzien door de wet.

Daar meerdere verkavelaars zich vrijwillig verbonden hebben om de verkaveling enkel verder uit te voeren ten behoeve van de streekeigen bevolking in samenspraak met de gemeenten en bovendien hebben afgezien van schadevergoeding kon op verschillende in herzieningstellingen worden teruggekomen.

Vraag nr. 86
van 18 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

Gewestplan Mechelen — Wijziging

Het gewestplan van Mechelen was één der eerste waarvan het vaststellingsbesluit werd gepubliceerd in het Staatsblad. Het advies van de Commissie van Advies bevatte reeds een erratum. Het ging hier niet om een correctie van schrijffouten maar om een wezenlijke (inhoudelijke) wijziging van 14 door haar voordien gegeven adviezen.

Waarom werd het oorspronkelijk advies gewijzigd?

Is dit niet in tegenspraak met de wet?

Antwoord

Binnen de wettelijke termijn dat de Regionale Commissie advies moet uitbrengen kan zij steeds wijzigingen of aanvullingen aan het voorgestelde advies aanbrengen.

Dit is inderdaad gebeurd met de 14 errata's waarvan sprake.

Deze 14 wezenlijke (inhoudelijke) wijzigingen werden door de commissie aangebracht in zitting van 18 juni 1976.

Het „Erratum” (Belgisch Staatsblad dd. 28.9.1976, p. 102 van het Bijvoegsel) maakt dan ook een integraal deel uit van het officieel advies van de commissie. Dit staat trouwens vermeld in voornoemd Belgisch Staatsblad (p. 1 van het Bijvoegsel). Deze werkwijze is volkomen wettelijk.

Vraag nr. 87
van 18 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

Gewestplan Antwerpen — Bestemmingswijziging

Kan een „erratum”, zoals in het gewestplan van Antwerpen, in het Staatsblad van 6 mei 1981, een bestemmingswijziging genoemd worden? Zelfs met een motivatie?

Is een erratum dat een tekst verbetert en dit op een wezenlijke manier, niet eerder een nieuwe tekst, wet of reglement, dat de geijkte weg moet volgen ter bekrachtiging?

Antwoord

In het Staatsblad van 6 mei 1981 werden 2 anomalieën rechtgezet betreffende het gewestplan Antwerpen.

Vermits het hier om zuiver materiële vergissingen gaat en er duidelijk geen twijfel kan bestaan omtrent de precieze bestemming die aan de betrokken gronden dient te worden gegeven, kan er genoeg worden genomen met het publiceren van errata in het Staatsblad en met het aanpassen van de betrokken kaartbladen.

De Raad van State werd trouwens om advies gevraagd betreffende de wijze waarop anomalieën dienen rechtgezet.

De tekst gepubliceerd in het hogergenoemde Staatsblad geeft voldoende toelichting om aan te tonen waarover het gaat.

Vraag nr. 88
van 18 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

Gewestplan Brugge-Oostkant — Drukfouten

Hoe kan het verklaard worden dat er van het **gewestplan Brugge-Oostkant** twee uitgaven bestaan? Op uw verklaringen betreffende het gebruikte procédé (in mei 1981) volgt de vraag hoe een fotografische afdruk „drukfouten” kan bevatten?

Antwoord

In antwoord op zijn parlementaire vraag in verband met diverse uitgaven van de gewestplannen kan ik het geachte lid het volgende mededelen:

Van sommige gewestplannen werden meerdere drukken verspreid, maar dit betekent niet dat het telkens om andere uitgaven gaat. Wanneer een druk uitgeput is, wordt zo nodig een tweede, derde of meerdere drukplage gemaakt.

Wat de drukfouten betreft, weze opgemerkt dat bij drukwerken, zeker wanneer het gaat over plannen, drukfouten haast niet te ontgaan zijn.

Het tot stand komen van een kleurendruk vergt een reeks bewerkingen, waarbij menselijke en machinale fouten kunnen voorkomen.

Zo moeten, voor het vervaardigen van de clichés, de originelen worden overgetekend op een vormvaste film. De tekening mag immers gedurende het ganse procédé niet vervormen. Bij het overtekenen, hetgeen door de drukker gebeurt, en ondanks de grote zorg die daaraan besteed wordt en het feit dat dit overtekenen gecontroleerd wordt door ambtenaren van het bestuur, zijn kleine fouten niet uitgesloten.

Buiten het overtekenen gebeuren nog andere bewerkingen. Een andere mogelijke drukfout is b.v. het verschuiven van de kleurendruk ten opzichte van de ondergrond van de stafkaart. Een dergelijk gebrek komt nog al eens voor bij publikaties in kleurendruk en is niet eigen aan het drukken van de gewestplannen.

Momenteel worden de gedrukte kaarten na de druk nog eens geverifieerd en zo fouten worden vastgesteld, wordt een inlegblad met vermelding van deze fouten bijgevoegd.

Vraag nr. 89
van 18 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

Gewestplan Herentals-Mol — Bestemmingswijziging

In het Staatsblad van 12 juni 1981 vindt men voor het gewestplan Herentals-Mol een bestemmingswijziging terug die bestempeld wordt als erratum? Kan dat gebeuren door middel van een erratum? Moet geen nieuw besluit uitgevaardigd worden om iets aan de bestemming te veranderen?

Antwoord

In het Staatsblad van 12 juni 1981 werd een anomalie rechtgezet betreffende het gewestplan Herentals-Mol.

Vermits het hier om zuiver materiële vergissingen gaat en er duidelijk geen twijfel kan bestaan omtrent de precieze bestemming die aan de betrokken gronden dient te worden gegeven, kan er genoeg worden genomen met het publiceren van errata in het Staatsblad en met het aanpassen van de betrokken kaartbladen.

De Raad van State werd trouwens om advies gevraagd omtrent de wijze waarop anomalieën dienen rechtgezet.

De tekst gepubliceerd in het hogergenoemde Staatsblad geeft voldoende toelichting om aan te tonen waarover het gaat.

Vraag nr. 90
van 18 april 1983
van de heer O. VAN DEN BROECK

Waterwegen — Scheppen van muggelarven

Onlangs vernam ik dat hengelaars, die een toelating vragen om muggelarven te scheppen in de waterwegen, hiervoor wel 300.000,- BF zouden moeten neertellen.

Dit bedrag lijkt mij ongehoord hoog, gelet op het feit dat het hier gaat om larven voor eigen gebruik, die dus geen enkele commerciële actie voor gevolg hebben. Het is duidelijk dat dergelijke geruchten alleen maar verwarring scheppen in verband met de rode larfjes, zo gegeerd door onze vissers en wedstrijdvisers.

Naar verluidt doet, in de kringen van hengelaars, het gerucht de ronde dat men hier duidelijk te maken heeft met een actie van beroepsscheppers, die reeds lang hopen het alleenrecht tot scheppen van bloedworm op bepaalde watertjes te verkrijgen.

Ik zou het dan ook zeer op prijs stellen, mocht het de geachte Minister mogelijk zijn deze zaak in de betrokken diensten nader te onderzoeken, en mij de stand van zaken in deze aangelegenheid te laten worden.

Antwoord

De oogst van Tubifex en muggelarven wordt over het algemeen niet frekwent beoefend in de openbare wateren.

Plaatselijk of tijdelijk kan deze activiteit wel intensief uitgeoefend worden, waarbij in bepaalde streken veel buitenlanders aan de oogst deelnemen.

De reglementering op de riviervisserij is op de vangst zelf van deze invertebraten niet van toepassing, maar zij bestraft wel het onregelmatig gebruik van schepnetjes voor het bemachtigen van vissen tijdens deze oogst.

De overheid die een openbaar water beheert kan de oogst van Tubifex en muggelarven verbieden of dulden, al dan niet tegen betaling.

In de bevaarbare waterlopen is het Bestuur der Waterwegen zeer weinig geneigd de bedoelde oogst toe te staan.

In de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie wordt, in overleg met de Landelijke Waterdienst en op advies van de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij, het scheppen van Tubifex en muggelarven geduld zolang de waterafvoer niet wordt gehinderd of de bedding van de waterloop niet ernstig wordt aangetast.

In de andere onbevaarbare waterlopen werd door de Hoge Raad bij de bevoegde technische diensten tussenbeide gekomen opdat deze een gelijkaardige houding zouden aannemen als de Landelijke Waterdienst.

**Vraag nr. 91
van 12 april 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Bouwaanvragen — Statistiek

Graag bekwam ik, ingedeeld per provincie, en voor de jaren 1970, 1975, 1980 en 1982

1. het aantal bouwvergunningen verleend voor nieuwe woongebouwen, voor nieuwe niet-woongebouwen en voor verbouwingen.
2. het aantal niet-ingewilligde bouwvergunningen voor nieuwe woongebouwen, voor nieuwe niet-woongebouwen en voor verbouwingen.

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid de volgende statistische informatie betreffende de bouwaanvragen bezorgen :

Bouwaanvraag	Provincie					
	1975 .	Antwerpen	Vlaams Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen
1. Ingewilligde						
1. nieuwe woongebouwen		6.548	5.246	4.080	5.763	3.605
2. nieuwe niet-woongebouwen		1.409	528	500	880	949
3. verbouwingen		2.235	1.402	1.075	4.006	3.400
2. Niet-ingewilligde						
1. nieuwe woongebouwen		596	347	412	604	322
2. nieuwe niet-woongebouwen		227	57	146	223	155
3. verbouwingen		282	157	186	675	349
1980						
1. Ingewilligde						
1. nieuwe woongebouwen		4.810	3.706	3.047	3.883	3.504
2. nieuwe niet-woongebouwen		1.532	574	386	994	1.870
3. verbouwingen		2.588	1.837	1.192	3.390	3.244
2. Niet-ingewilligde						
1. nieuwe woongebouwen		341	283	184	450	539
2. nieuwe niet-woongebouwen		296	74	155	436	651
3. verbouwingen		220	195	225	623	309
1982						
1. Ingewilligde						
1. nieuwe woongebouwen		3.109	2.622	1.714	2.609	2.062
2. nieuwe niet-woongebouwen		1.250	519	379	1.321	1.936
3. verbouwingen		2.217	1.360	834	3.118	2.145
2. Niet-ingewilligde						
1. nieuwe woongebouwen		94	166	136	255	215
2. nieuwe niet-woongebouwen		101	56	133	386	415
3. verbouwingen		103	141	152	425	178

Opmerkingen :

1. Het Bestuur van de Stedebouw beschikt niet over statistische gegevens voor het jaar 1970.
2. Onder Vlaams Brabant wordt verstaan : de administratieve arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven.

Vraag nr. 92
van 18 april 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Beschermde „schorregebied” te Sombeke- Waasmunster — Overtreding

In het beschermde schorregebied te Sombeke-Waasmunster werd een bos omgezaagd.

Werd hiervoor door uw departement en/of door de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen toelating gegeven?

Zo ja, op welke motivering?

Zo neen, welke maatregelen treft u tegenover de overtreder?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter voor de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit gewonnen inlichtingen blijkt dat op 20 januari 1983 door het college van burgemeester en schepenen vergunning werd verleend voor het vellen van een cultuuraanplanting van populieren, die nagenoeg een 15-tal jaren oud waren.

Vergunning werd verleend nadat het advies van het Bestuur van Waters en Bossen was ingewonnen; hieruit bleek dat de bomen aangetast waren door de zogenaamde roestziekte of melampsora.

De aanplanting is niet gelegen in een beschermd landschap.

Vraag nr. 93
van 18 april 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Ruilverkavelingswegen — Verkeersreglementering

In Belgische landbouwstreken werden reeds heel wat ruilverkavelingen doorgevoerd. Hierdoor ontstond een uitgebreid net van ruilverkavelingswegen. Deze wegen worden door het snelverkeer steeds meer gebruikt als verbindingsweg tussen twee dorpskernen en niet zelden als „racebaan”.

Het landbouwverkeer, maar ook fietsers en wandelaars, ondervinden hiervan heel wat hinder. Het is evident dat zulk gedrag tot gevaarlijke situaties kan leiden.

Welke zijn de wettelijke mogelijkheden om de ruilverkavelingswegen voor te behouden aan plaatselijk verkeer? Wie kan daartoe het initiatief nemen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in toepassing van artikel 70 (vroeger artikel 24) van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bijna alle wegen, aangelegd of verbeterd door de ruilverkavelingscomités worden ingedeeld bij de buurtwegen.

Zij worden meestal toegewezen aan het domein van de betrokken gemeenten, die belast zijn met het beheer ervan overeenkomstig de ter zake geldende wetten en reglementen.

Hieruit volgt dat het initiatiefrecht om bepaalde wegen voor te behouden aan plaatselijk verkeer toebehoort aan de gemeente.

In de praktijk is het al meermaals gebeurd dat ruilverkavelingscomités dergelijke voorstellen van de gemeenten steunen bij de voorgedijoverheid, die de gemeentelijke verkeersreglementen moet goedkeuren.

Tenslotte weze vermeld dat er geen reden is om ter zake een onderscheid te maken tussen de buurtwegen, aangelegd door de ruilverkavelingscomités en de overige buurtwegen.

In enkele zeldzame gevallen worden sommige wegen toegewezen aan andere besturen, zoals een provincie, het Rijk, een polder of een watering. Deze besturen hebben ter zake dezelfde opdracht als de gemeenten.

Vraag nr. 96
van 29 april 1983
van de heer L. DE GREVE

Bouwaanvragen — Versoepeling van de procedure

Tijdens de openbare vergadering van 14 juni 1982 hebt u, in antwoord op een mondelinge vraag betreffende de nieuwe procedure geldend inzake het onderzoek naar bezwaren door de gemeenten bij de behandeling van aanvragen van bouwwerken, meegedeeld dat u aan de bezwaren van de gemeenten wilde tegemoet komen door aan de Vlaamse Regering voor te stellen het KB van 16.12.1981 aan te passen.

U hebt mij hetzelfde meegedeeld in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 108 van 16.8.1982 waarin ik de aandacht heb gevestigd op de tijdrovende, kostelijke en hinderlijke procedure die bij hoger genoemd KB werd in voege gebracht.

Die procedure lokt veel onnodige bezwaarschriften uit en zij brengt voor de gemeenten kosten mee die tot 6,000 F per aanvraag op kunnen lopen.

Mijn vraag van heden strekt ertoe te vernemen hoe het probleem is geëvolueerd sedert bijna 1 jaar.

Het is mij niet bekend dat het voorstel tot wijziging, waarover u het had, thans het daglicht heeft gezien.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

De Vlaamse Executieve heeft op 16 maart 1983 het besluit getroffen waarbij de eigenaars van percelen gelegen binnen een omtrek van vijftig meter vanaf de perceelsgrenzen van een perceel waarvoor een bouw-aanvraag wordt ingediend, die ingevolge de bepalingen van het KB van 6 februari 1971, gewijzigd bij KB van 16 december 1981 dient onderworpen aan de openbaarmaking, kunnen in kennis gesteld worden door een individueel bericht tegen ontvangstbewijs.

Aldus beschikt de gemeente over twee mogelijkheden om de betrokken eigenaars in kennis te stellen: ofwel bij aangetekend schrijven, ofwel bij individueel bericht dat b.v. kan bezorgd worden door de gemeentelijke bode.

De Vlaamse Executieve heeft op 16 februari 1983 tevens het besluit getroffen waarbij de samenstelling van het bouwdoossier zoals bepaald in het ministerieel besluit van 6 februari 1971, wordt gewijzigd. Hierin wordt o.m. bepaald, dat het bouwdoossier van bouw-aanvragen die dienen te worden onderworpen aan de openbaarmaking, de lijst moet bevatten van de op het kadaster gekende eigenaars met hun woonplaats, voor zover het eigendommen betreft gelegen binnen de omtrek van 50 meter vanaf de perceelsgrenzen van het perceel waarop de aan het openbaar onderzoek onderworpen werken en handelingen worden gepland.

De besluiten werden voor verder gevolg overgemaakt aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, aan wie de zorg werd toevertrouwd van de vertaling en de publikatie in het Staatsblad.

Vraag nr. 97
van 29 april 1983
van de heer D. VERVAET en J. GABRIELS

„Gerstenbos” te Dilsen — Illegale ontgrinding

Sinds maandag 19 april 1983 wordt door de PVBA Limburgse Kiezeltwaterrij, Vaartstraat 174, Balen op een volstrekt illegale wijze in het gebied genaamd „Gerstenbos” gelegen op grondgebied van de gemeente Dilsen (Kadastrale nummers Dilsen Sectie C, nr. 475 W groot 3 ha 94 are 74 ca) het bos gerooid, het reliëf gewijzigd en grind uitgegraven. Hiervoor werd door de bevoegde diensten geen enkele vergunning afgeleverd.

Ondanks een PV opgemaakt door de plaatselijke politie gaan de werkzaamheden verder.

De PVBA Limburgse Kiezeltwaterrij is met deze inbreuk niet aan haar proefstuk toe. Sinds de bekrachtiging van het Gewestplan Limburgs Waasland staan reeds twee van dergelijke exploitatie op haar naam.

Wat zal de geachte Minister ondernemen om deze illegale kaalkap, reliëfwijziging en exploitatie van grind in een natuurgebied (gewestplan Limburgs Maasland, KB 1 september 1980) onverwijld te verbieden?

Antwoord

Gevolgsgevend aan hun vraag kan ik de geachte leden mededelen dat mijn Kabinet, reeds einde april, toen het op de hoogte werd gebracht van deze werken, de zaak overgemaakt heeft aan de Provinciale Directie van de Stedebouw. Er werd deze directie gevraagd, zo nodig, de werf te verzegelen.

Tevens werd gesteld dat de gemachtigde ambtenaar, in toepassing van artikel 65, par. 1a van de wet op de stedebouw, het herstel van de plaats in haar vorige toestand zou vorderen.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 34
van 14 april 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

Verwervingspremies — Liquiditeitsproblemen

Volgens onze informatie zou de dienst verwervingspremies met aanzienlijke liquiditeitsproblemen kampen, waardoor premies die normalerwijze in de loop van de maand januari dienden betaalbaar gesteld te worden, nu waarschijnlijk slechts in augustus kunnen uitgekeerd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. In welke mate stemmen onze informatie overeen met de waarheid?
2. Welke is de oorzaak van deze liquiditeitsproblemen?
3. Welke maatregelen zal de geachte Minister nemen om deze problemen op te heffen?
4. Wanneer mag verwacht worden dat de betaling opnieuw vlotter zal verlopen?

Antwoord

In tegenstelling tot de informatie verkregen door het geachte lid zijn er voldoende kredieten beschikbaar om de verwervingspremies uit te betalen. Wel nemen de uitbetalingsformaliteiten na overlegging van de strook DW (attest aan te vullen door de instrumenterende notaris waaruit blijkt dat de koopakte van het huis verleden is) ingevolge de voorgeschreven reglementaire bepalingen en na te leven procedureregels gemiddeld ongeveer 4 maanden in beslag. Deze premies worden per postassigatie vereffend.

Wel moet echter worden toegegeven dat die vereffening in het verleden wegens personeelstekort bij de Administratie voor de Huisvesting langer aansloopte. Voorlopig kon door de aanwerving van contractuele personeelsleden een noodoplossing voor dit probleem worden gevonden.

Mettertijd dient evenwel om de vlotte uitbetaling van de premies, ook van de andere stelsels, permanent te kunnen waarborgen een aanpassing van het personeelskader van de voornoemde Administratie te worden doorgevoerd. De maatregelen hieromtrent zullen zodra als mogelijk worden genomen. Tevens is beslist dat de uitbetaling van diverse premies geleidelijk per computer zal gebeuren om aldus tijd uit te winnen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 113
van 12 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

Philips Petroleum te Tessenderlo — Reukhinder

Reeds een paar dagen staan de kranten terug vol met berichten over de vervuilingsproblemen van Philips-Tessenderlo. Voor wanneer mogen de inwoners een definitieve oplossing verwachten. Welke was ditmaal de oorzaak van de klachten van de burgers? De directie van het bedrijf verklaarde nl. dat er niets abnormaals te melden viel.

Vraag nr. 119
van 26 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

Philips Petroleum te Tessenderlo — Reukhinder

Tessenderlo blijft maar in het nieuws komen omwille van de problemen met P. Petroleum.

Is deze zaak niet uw bevoegdheid?

Voor wanneer mogen de inwoners van deze gemeente een definitieve oplossing verwachten?

Antwoord

In antwoord op de vragen, gesteld door het geachte lid, heb ik de eer het volgende mede te delen.

De exploitatievergunning van het bedrijf Philips Petroleum werd, in beroep afgeleverd bij koninklijk besluit van 11 september 1979.

Sinds het bedrijf van start ging in februari 1981 heeft het herhaaldelijk aanleiding gegeven tot klachten inzake reukhinder.

Sommige van die klachten konden rechtstreeks in verband gebracht worden met incidenten, gebeurd in het bedrijf. In andere gevallen kon er geen rechtstreekse oorzaak aangewezen worden.

Bij een ernstig incident in de vatenvulafdeling, in november 1982, werd die afdeling op mijn bevel een tijd gesloten.

Sinds het begin van het jaar werden er nog klachten gemeld aangaande reukhinder die zou veroorzaakt worden door Philips Petroleum. Naar aanleiding van incidenten die plaatshadden in maart heb ik de bedrijfsleiding aangemaand om voorkomingsmaatregelen uit te werken en dit in samenwerking met de inspectiediensten.

Op 22 april heeft zich 's avonds in het bedrijf een ernstig incident voorgedaan waarbij tertiairbutylmercaptaan vrij kwam.

Ik heb de directie van het bedrijf bij mij ontboden op 23 april en hun mijn besluit tot schorsing van de exploitatievergunning medegedeeld.

Tijdens deze schorsing kan het bedrijf zijn installaties in orde brengen en krijgt het ook de gelegenheid om te bewijzen dat de inrichting zonder burenhinder kan werken.

Een begeleidingscommissie zal de uitvoering van de voorgeschreven maatregelen controleren.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 160
van 31 maart 1983
van de heer D. VERVAET

„De Kemmelberg” te Heuvelland — Rally's, koersen en wedstrijden

De Kemmelberg is een uitzonderlijk mooi en relatief goed bewaard natuurgebied, gelegen in de fusiegemeente Heuvelland. Elk jaar, op het einde van juni, heeft dit gebied echter te lijden onder het verloop van vier weken oefenritten gevolgd door het uiteindelijk verloop van de 24-uren-van-Ieper.

De Commissie van Landschappen en Monumenten ging reeds in 1979 de ravage vaststellen die de rally had aangericht en vaardigde een verbod uit om nog langer de Kemmelberg te verwoesten.

De koersinrichters legden dit verbod echter naast zich neer en gingen gewoon verder met het organiseren van deze natuurverwoestende rally. Een deel van het parcours ligt nog steeds in de bossen van de Kemmelberg en is dus onwettelijk!

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen :

1. Bent u het met mij eens dat, gezien het verbod van de Commissie voor Landschappen en Monumenten, de koersinrichters door het blijven inrichten van deze rally, de wet overtreden?
2. Zo ja, wat gaat u ondernemen om in 1983 deze rally niet in de bossen van de Kemmelberg toe te laten?

Voorlopig antwoord

Teneinde, rekening houdende met alle facetten in deze aangelegenheid, een correcte evaluatie te kunnen maken van de reële situatie ter zake heb ik mijn diensten, desbetreffend, onverwijld met een aanvullend onderzoek belast.

Van zodra alle resultaten van dit onderzoek bekend zijn zal ik de nodige beslissingen treffen.

Pas dan zal het mij mogelijk zijn een definitief antwoord te formuleren op deze vraag van het geachte lid.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.